

สำรวจการรับรู้และความพึงพอใจของการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม
ของนักศึกษาและบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Survey the Perception and Satisfaction of Usage Activity Transcript of
Student and Staff in Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

มนสิการ

ชัยวิบูลย์ผล

ทศวรรณ

อึ้งย้ง

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินรายได้

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558

กองพัฒนานักศึกษา สำนักงานอธิการบดี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อเรื่อง : การสำรวจการรับรู้และความพึงพอใจการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรมของ
นักศึกษาและบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คณะผู้วิจัย : 1. นางสาวมนสิการ ชัยวิบูลย์ผล
2. นางสาวทศวรรณ อึ้งยัง

ปี พ.ศ. : 2558

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการรับรู้และความพึงพอใจของการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของนักศึกษาและบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) และเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงและพัฒนา โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้จากนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ทั้ง 9 คณะที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2557 จำนวน 367 คน และบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษาทั้ง 9 คณะ ในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 27 คน รวมจำนวน 394 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามการสำรวจการรับรู้และความพึงพอใจของการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรมของนักศึกษาและบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) แบบให้เลือกตอบ 1 คำตอบ จากหลายตัวเลือก (Multiple Choice Question) แบบมาตราวัดประมาณค่า (Rating Scale) และข้อคำถามปลายเปิด (Open Ended) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการวิเคราะห์ทางสถิติ (SPSS) หาค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ข้อมูลแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และหาค่าสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ค่า t-test และ One-Way ANOVA และวิเคราะห์รูปแบบอุปนัย (Analysis Method) โดยผลการศึกษสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 56.7 เป็นนักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตร 4 – 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 84.2 ส่วนใหญ่สังกัดคณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 38.4 สำหรับบุคลากรใช้ตัวอย่างแบบเจาะจง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 51.9 และสังกัดคณะคิดเป็นร้อยละ 11.1 ในภาพรวมของผู้ตอบแบบสอบถาม มีสถานภาพเป็นนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 93.1 และสังกัดคณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 36.5

2. ระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 52.71 โดยหัวข้อที่ตอบถูกมากที่สุด คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 – 5 ปี จะต้องเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่ากี่กิจกรรม และมีชั่วโมงกิจกรรมรวมไม่น้อยกว่ากี่ชั่วโมง มีผู้ตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 67.6 สำหรับบุคลากรส่วนใหญ่ตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 64.08 โดยหัวข้อที่ตอบถูกมากที่สุด คือ นักศึกษาสามารถเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้จากที่ใดบ้าง มีผู้ตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 96.3 และในภาพรวมของนักศึกษาและบุคลากร ส่วนใหญ่ตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 53.48 โดยหัวข้อที่ตอบถูกมากที่สุด คือ นักศึกษาสามารถเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้จากที่ใดบ้าง มีผู้ตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 69.3

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร อยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.13 รองลงมาคือ ด้านประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 4.13 และด้านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.03 อยู่ในลำดับสุดท้าย สำหรับความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร อยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.08 ส่วนรองลงมาคือ ด้านประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 4.07 และด้านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.96 อยู่ในลำดับสุดท้าย และในภาพรวมของนักศึกษาและบุคลากร มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร อยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.13 ส่วนรองลงมาคือ ด้านประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 4.12 และด้านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.02 อยู่ในลำดับสุดท้าย

4. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรมของนักศึกษาและบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตาม เพศ หลักสูตร สังกัดคณะ และสถานภาพ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน และสังกัดคณะต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน และนักศึกษาที่มีหลักสูตรต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกัน สำหรับบุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ไม่แตกต่างกัน ส่วนบุคลากรที่มีสังกัดคณะต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน นอกจากนั้นนักศึกษาและบุคลากร ซึ่งมีสถานภาพต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน

5. ข้อเสนอแนะ นักศึกษาและบุคลากรมีการรับรู้ถึงการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรมมากกว่าครึ่ง และมีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณารายด้าน และข้อเสนอแนะแล้ว ด้านโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตรยังมีความต้องการที่จะปรับลดจำนวนชั่วโมงกิจกรรม จำนวนกิจกรรมเสริมหลักสูตรในแต่ละหลักสูตรการศึกษาที่ต้องเข้าร่วมให้มีสัดส่วนที่เหมาะสม ไม่กระทบต่อการเรียนด้านวิชาการ อีกทั้งกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยและคณะดำเนินการในปัจจุบันไม่สามารถรองรับนักศึกษาได้เพียงพอ กิจกรรมไม่มีความหลากหลาย และด้านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาที่ควรจะมีเพิ่มการประชาสัมพันธ์ที่มีอยู่ให้มากขึ้น ควรมีจำนวนเครื่องมือในการบันทึกจำนวนกิจกรรมให้เพียงพอ ตลอดจนระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาให้มีความเสถียร มีความแม่นยำ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีการพัฒนาด้านคุณภาพและประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้มีประสิทธิภาพที่ดี

Title: Survey the Perception and Satisfaction of Usage Activity Transcript of Student and Staff in Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

Researcher: 1. Miss Manasikarn Chaivibulphol
2. Miss Tassawan Uo-yong

Year: 2015

ABSTRACT

The objectives of this research are to study perception and satisfaction of using activity transcript of RMUTP students and staffs and study troubles and problems, recommended and guidelines for improving activity transcript by doing the random sampling of 394 persons including of 367 RMUTP students one-year levels from 9 faculties in 2557 semester who are studying bachelor degree and 27 RMUTP staffs from 9 faculties. Tools for collecting data are questionnaires on perception and satisfaction of activity transcript by choosing one answer from multiple choices with 5 rating scales and Open Ended questions. Analyzing data by using ready-made computer program SPSS for descriptive statistic; frequency, percentile, mean, standard deviation, and inferential statistics; t-test, One-way ANOVA, and analysis method. All test statistics is statistically significant at 0.05 levels. The results can be summarized as follows:

1. General information of answerers discovered that most students are male = 56.7% studying in 4 - 5 years curriculum bachelor degree = 84.2% and most students are faculty of Business Administration = 38.4%. Staff using specific questionnaires discovered that most staffs are female = 51.9% and to be under faculty = 11.1%. All of answerers status are students = 93.1% and students under faculty of Business Administration = 36.5%

2. Basic knowledge of Activity Transcript are discovered that most students = 52.71% are correct. The topic that most students got correct answer is Item 2) "Number of activities and number of hours activities of students who are studying in

4 - 5 years curriculum bachelor degree must attend?" = 67.6%. Most of staffs = 64.08% are correct. The topic that most staffs got correct answer is Item 6) "What kind of sources that students can attend activities?" = 96.3%. All of answerers (students and staffs) = 53.48% are correct and the topic that most got correct answers is Item 6) "What kind of sources that students can attend activities?" = 69.3%.

3. Satisfaction of students towards Activity Transcript of RMUTP when considering side by side discovered high average is structure of Activity Transcript = 4.13 and moderation is benefit of Activity Transcript = 4.13 and low average is student activity information system of Activity Transcript = 4.03. Satisfaction of staffs towards Activity Transcript of RMUTP when considering side by side discovered high average is structure of Activity Transcript = 4.08 and moderation is benefit of Activity Transcript = 4.07 and low average is student activity information system of Activity Transcript = 3.96. Satisfaction of answerers (students and staffs) towards Activity Transcript of RMUTP when considering side by side discovered high average is structure of Activity Transcript = 4.13 and moderation is benefit of Activity Transcript = 4.12 and low average is student activity information system of Activity Transcript = 4.02.

4. Comparison of average scores for the satisfaction of using Activity Transcript of RMUTP students and staffs classified by sex, curriculum, faculties and status discovered that students with different sex and faculties were satisfied towards Activity Transcript of RMUTP is different. Students with different curriculum were satisfied toward Activity Transcript of RMUTP is not much different. Staffs are different sex were satisfy towards Activity Transcript of RMUTP is not much different. Staffs from different faculties were satisfied towards Activity Transcript of RMUTP is different. In addition, students and staffs with different status were satisfied towards Activity Transcript of RMUTP is different.

5. Suggestion: students and staffs more than half were perception of using Activity Transcript and overview of satisfaction toward Activity Transcript is high level. However when considering side by side and suggestion discovered structure of Activity Transcript is also decrease number of activities and number of hours activities in each curriculum for suitable structure and not impact to education. In addition, presently activities created by faculties and university is not much sufficient and

varieties for students. Student activity information system should be more promoted and adequate equipment for record number of activities is required. Moreover Student activity information system should be more stable, accurate and efficiency for Activity Transcript of RMUTP to continuously maintain development of better quality and effectiveness.

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณายิ่งจากนางประดิษฐา นาครักษา ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ได้ให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทาง ให้การวิจัยในครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยดี คณะผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ นางสาวมัลลิกา วีระสัย หัวหน้างานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ กองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ให้ความกรุณาในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของงานวิจัยและให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ตลอดจนคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ ต่อคณะผู้ศึกษา เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์มากขึ้น

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เป็นผู้สนับสนุน และเป็นผู้อุดหนุนทุนวิจัยในครั้งนี้

มนสิการ	ชัยวิบูลย์ผล
ทศวรรณ	อึ้งย้ง

สารบัญ

		หน้า
บทที่ 1	บทนำ	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
	สมมติฐานการวิจัย	3
	ขอบเขตการวิจัย	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2	แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้	7
	แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ	13
	ข้อมูลพื้นฐานและยุทธศาสตร์การพัฒนา	19
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	
	กิจกรรมเสริมหลักสูตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	24
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
	กรอบแนวคิดในการศึกษา	33
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย	34
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	34
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	37
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	38
	การวิเคราะห์ข้อมูล	39
บทที่ 4	ผลการวิจัย	41
	การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	41
	ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร)	45
	ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาและบุคลากรที่มีต่อการใช้	48
	ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร)	
	ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความพึงพอใจของการใช้	61
	ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของนักศึกษาและบุคลากร	
	ข้อเสนอแนะ	69

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	70
สรุปผลการวิจัย	70
อภิปรายผล	72
ข้อเสนอแนะ	74
บรรณานุกรม	75
ภาคผนวก	77
แบบสอบถาม	
ประวัติคณะผู้วิจัย	

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 2-1	แผนปฏิบัติการ ๖๖๖	

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4-11 ระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของนักศึกษาและบุคลากร	47
ตารางที่ 4-12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความ และการจัดอันดับของความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของนักศึกษา ด้านโครงสร้าง	48
ตารางที่ 4-13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความ และการจัดอันดับของความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของนักศึกษา ด้านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา	49
ตารางที่ 4-14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความ และการจัดอันดับของความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของนักศึกษา ด้านประโยชน์	51
ตารางที่ 4-15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความ และการจัดอันดับของความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของนักศึกษา	52
ตารางที่ 4-16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความ และการจัดอันดับของความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของบุคลากร ด้านโครงสร้าง	52
ตารางที่ 4-17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความ และการจัดอันดับของความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของบุคลากร ด้านระบบสารสนเทศ	54

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4-18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความ และการจัดอันดับของความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของบุคลากร ด้านประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร	55
ตารางที่ 4-19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความ และการจัดอันดับของความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของบุคลากร	56
ตารางที่ 4-20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความ และการจัดอันดับของความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของนักศึกษาและบุคลากร ด้านโครงสร้างของกิจกรรมเสริมหลักสูตร	57
ตารางที่ 4-21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความ และการจัดอันดับของความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของนักศึกษาและบุคลากร ด้านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา	58
ตารางที่ 4-22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความ และการจัดอันดับของความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของนักศึกษาและบุคลากร ด้านประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร	59
ตารางที่ 4-23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความ และการจัดอันดับของความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของนักศึกษาและบุคลากร	61
ตารางที่ 4-24 เปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	61

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4-25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความพึงพอใจของ นักศึกษาที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร จำแนกตามหลักสูตร	62
ตารางที่ 4-26 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความ แตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตาม หลักสูตร	62
ตารางที่ 4-27 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความพึงพอใจของ นักศึกษาที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร จำแนกตามสังกัดคณะ	63
ตารางที่ 4-28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความ แตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตาม สังกัดคณะ	63
ตารางที่ 4-29 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสังกัดกับความพึงพอใจของ นักศึกษาที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร จำแนกตามสังกัดคณะ	64
ตารางที่ 4-30 เปรียบเทียบความพึงพอใจของบุคลากรต่อการใช้ระบบ ทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	65

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4-31 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสังกัด	65
ตารางที่ 4-32 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสังกัดคณะ	66
ตารางที่ 4-33 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสังกัดกับความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสังกัดคณะ	66
ตารางที่ 4-34 เปรียบเทียบความพึงพอใจของสถานภาพที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	67
ตารางที่ 4-35 สรุปการทดสอบสมมติฐาน	68
ตารางที่ 4-36 ข้อเสนอแนะจากข้อคำถามปลายเปิดของนักศึกษาและบุคลากรที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	69

สารบัญภาพ

ภาพที่ 2-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

หน้า

33

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยถือเป็นสถานศึกษาที่สำคัญ เป็นแหล่งให้ความรู้ที่หลากหลาย สาขาวิชาชีพ มีการกิจหลักในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพออกสู่สังคม มหาวิทยาลัยมีขอบข่ายการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์หลักหลายประการที่ส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานพัฒนา นักศึกษา และบัณฑิตให้เป็นคนดี คนเก่ง มีทักษะในการดำรงชีวิตที่ดี เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่า สอดคล้องกับอัตลักษณ์ เอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้แก่นักศึกษา ซึ่งการดำเนินงานในปัจจุบันแม้ว่าจะมีหลักสูตรด้านวิชาการที่กำหนดให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ เป็นบัณฑิตนักปฏิบัติตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยแล้ว แต่การศึกษาด้านวิชาการเพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอที่จะทำให้ศึกษามีคุณลักษณะพึงประสงค์ และตรงตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยได้อย่างสมบูรณ์ ส่งผลให้มหาวิทยาลัยต้องมีการจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพนักศึกษาออกชั้นเรียน เพื่อเป็นการเสริมเติมเต็มคุณสมบัติต่างๆ ของนักศึกษา ซึ่งประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับการทำกิจกรรมนักศึกษานั้นเป็นสิ่งที่จำเป็น และเป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตในอนาคตค่อนข้างมาก เนื่องจากสังคมทุกวันนี้ไม่ต้องการเพียงแค่คนเก่งทางวิชาการเพียงอย่างเดียว แต่ต้องการคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพ และประสบการณ์ชีวิต ซึ่งถือว่าเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ จึงเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่า ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ทำให้ได้รับประโยชน์ที่มีคุณค่ามากมายหลายประการ ได้แก่ โลกทัศน์ของตนเองกว้างมากขึ้น การค้นพบ และรู้จักศักยภาพของตนเองมากขึ้น ความสามารถในการบริหารเวลา ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น การมีพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ การรู้จักและเข้าใจคำว่า บทบาท (จิรวัดน์ วีรังกร, 2542) ดังนั้นกิจกรรม นักศึกษาทุกกิจกรรมไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมในหลักสูตร (Class Activities) กิจกรรมเสริมหลักสูตร (Extra Curriculum Activities) หรือกิจกรรมนอกหลักสูตร (Extra Class Activities) จึงถือเป็นการให้การศึกษากับนักศึกษาและช่วยให้นักศึกษาได้รับความรู้ ประสบการณ์ ทักษะในการทำงาน และการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดีและมีความสุข

การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษาในแต่ละครั้ง นักศึกษาถือเป็นหัวใจของการดำเนินกิจกรรม หากแต่ตลอดระยะเวลาการดำเนินงานด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษาที่

ผ่านมา มักพบอุปสรรคจากการที่นักศึกษาไม่เข้าร่วมกิจกรรม หรือเข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด โดยเฉพาะกิจกรรมของมหาวิทยาลัย อันได้แก่ กิจกรรมขององค์การนักศึกษา และสโมสรนักศึกษา ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดทักษะในการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เกิดทักษะการทำงานเป็นทีม การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า โดยเฉพาะการมีจิตอาสา เพราะกิจกรรมเหล่านี้ จะต้องอาศัยนักศึกษาที่พร้อมจะเสียสละเวลาส่วนตัวมาทำงานเพื่อส่วนรวม อีกทั้งนักศึกษาต้องรู้จักการแบ่งเวลาเพื่อให้การเรียน และการทำกิจกรรมประสบผลสำเร็จควบคู่กัน เป็นต้น รวมถึงกิจกรรมของกองพัฒนานักศึกษา และฝ่ายกิจการนักศึกษาของคณะต่างๆ ด้วย ซึ่งมักประสบปัญหาเช่นเดียวกัน ส่งผลให้การดำเนินงานขาดประสิทธิภาพ และผลการดำเนินงานขาดประสิทธิผลที่ดี อีกทั้ง กระทบต้องงบประมาณ กิจกรรม และการวัดประเมินผลที่กำหนดไว้ ตลอดจนไม่สามารถส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพ และสร้างเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษาได้เท่าที่ควร กอปรกับการไม่มีระบบการเข้าร่วมกิจกรรมที่ชัดเจน มีเพียงการขอความร่วมมือจากคณะในการส่งตัวแทนนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละครั้ง และไม่มีการรวบรวมข้อมูลการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาทั้งกิจกรรมภายใน และกิจกรรมภายนอกอย่างเป็นระบบ จึงทำให้การดำเนินงานที่ผ่านมาต้องพบกับปัญหาอุปสรรคอยู่เป็นประจำ

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะที่ปฏิบัติงานกองพัฒนานักศึกษาเล็งเห็นถึงอุปสรรค ในการดำเนินงานที่เกิดขึ้น จึงมีแนวคิดที่จะหาวิธีการปรับปรุง แก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยเรียนรู้จากประสบการณ์การจัดการปัญหาของมหาวิทยาลัยอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนที่ประสบปัญหาในรูปแบบเดียวกันมาเป็นต้นแบบ (Model) ในการจัดการปัญหา ซึ่งได้แก่แนวคิดในการจัดทำทรานสคริปต์กิจกรรม (Activity Transcript)

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยได้เริ่มใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตร (ทรานสคริปต์กิจกรรม) ให้แก่นักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปีการศึกษา 2557 เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ส่งผลให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำการศึกษาการรับรู้ และความพึงพอใจของการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรมของนักศึกษาและบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตร (ทรานสคริปต์กิจกรรม) ให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อการพัฒนานักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้ของการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของนักศึกษาและบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของนักศึกษาและบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) และเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีหลักสูตรต่างกันมีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครแตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีสังกัดคณะต่างกันมีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครแตกต่างกัน
4. บุคลากรที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครแตกต่างกัน
5. บุคลากรที่มีสังกัดคณะต่างกันมีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครแตกต่างกัน
6. สถานภาพต่างกันมีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตในการศึกษาการรับรู้ และความพึงพอใจของการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรมของนักศึกษาและบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แบ่งออกเป็น

ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาการรับรู้ และความพึงพอใจของการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรมของนักศึกษาและบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ใน 3 ด้าน

ได้แก่ 1.ด้านโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร 2.ด้านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา
3.ด้านประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร ตลอดจนศึกษาปัญหา อุปสรรค ในการใช้กิจกรรม
เสริมหลักสูตร (ทราบนสคริปต์กิจกรรม)

สำหรับตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 1.1 เพศ
- 1.2 สถานภาพ
- 1.3 หลักสูตร
- 1.4 สังกัดคณะ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การรับรู้ และความพึงพอใจของการใช้ระบบทราบนสคริปต์
กิจกรรมของนักศึกษาและบุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มี 3 ด้าน
ได้แก่

- 2.1 ด้านโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- 2.2 ด้านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา
- 2.3 ด้านประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ขอบเขตด้านประชากร

นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน
4,473 คน และบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
คณะละ 3 คน จำนวน 9 คณะ ได้แก่

- 1. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
- 2. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
- 3. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
- 4. คณะบริหารธุรกิจ
- 5. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 6. คณะวิศวกรรมศาสตร์
- 7. คณะศิลปศาสตร์
- 8. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
- 9. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการระหว่าง เดือนตุลาคม พ.ศ.2557 ถึง เดือนกันยายน
พ.ศ.2558

นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้และความพึงพอใจของการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรมของนักศึกษาและบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกันระหว่างผู้วิจัยและผู้อ่าน จึงกำหนดนิยามศัพท์ ดังนี้

การรับรู้ หมายถึง การเลือก รวบรวม และให้ความหมายแก่สิ่งได้รับรู้ต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก หรือความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ใน 3 ด้าน

1. ด้านโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง องค์ประกอบที่สำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มกิจกรรม ได้แก่ 1.กิจกรรมมหาวิทยาลัย 2.กิจกรรมพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นบัณฑิตพึงประสงค์ 3.กิจกรรมเลือกเสรี

2. ด้านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง ระบบบันทึกการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษา และรวบรวมข้อมูลการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นหลักฐานในการออกใบรับรองการเข้าร่วมกิจกรรมเมื่อสำเร็จการศึกษา

3. ด้านประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง ผลดีที่ได้มาจากการรวบรวมข้อมูลการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรนักศึกษา ในรูปแบบใบรับรองการเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งนำไปใช้ประโยชน์อื่นๆ ภายหลังจบการศึกษาต่อไป

กิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมนอกเหนือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน ซึ่งมหาวิทยาลัยและคณะดำเนินการขึ้น เพื่อเสริมสร้างทักษะ ประสบการณ์ ความรู้ความสามารถ ผ่านการทำกิจกรรมต่างๆ ที่ครอบคลุมการพัฒนา ด้านวิชาการและวิชาชีพ การบำเพ็ญประโยชน์ การรักษาสีงแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนกีฬาและนันทนาการ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเสริมสร้างความเป็นคนเก่ง คนดีแก่นักศึกษา

นักศึกษาระดับปริญญาตรี หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษา หมายถึง ผู้ปฏิบัติหน้าที่ให้บริการ หรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับงานกิจการนักศึกษา ให้นักศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คณะ หมายถึง คณะในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครทั้ง 9 คณะ ดังนี้

1. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
2. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
3. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
4. คณะบริหารธุรกิจ
5. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
6. คณะวิศวกรรมศาสตร์
7. คณะศิลปศาสตร์
8. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
9. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงระดับการรับรู้การใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 และบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. ทำให้ทราบถึงความพึงพอใจของการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 และบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
3. สามารถใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

งานส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา กองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการสำรวจการรับรู้และความพึงพอใจของการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรมของนักศึกษาและบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีดังต่อไปนี้

1. แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้
2. แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
3. ข้อมูลพื้นฐานและยุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
4. กิจกรรมเสริมหลักสูตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. กรอบแนวคิดในการศึกษา

1. แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้

ความหมาย

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ หมายถึง ยืนยันว่ารู้, รับว่ารู้, รับผิดชอบ, มักใช้ในความปฏิเสธ เช่น ลูกไปทำผิด พ่อแม่จะไม่รับรู้ได้อย่างไร

ณัฐกร อินทุยศ (2556, หน้า 193) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ (perception) หมายถึง ขั้นตอนที่เกิดขึ้นต่อเนื่องจากการรู้สึก (sensation) ในกระบวนการเกิดพฤติกรรม โดยการรู้สึกจะเป็นเพียงการสัมผัสสิ่งเร้าผ่านอวัยวะสัมผัสต่าง ๆ ซึ่งจะแปลงการกระตุ้นจากสิ่งเร้าเป็นกระแสประสาทต่อโดยเซลล์ประสาทไปสู่ไขสันหลัง สมอง ต่อจากนั้นจะเป็นหน้าที่ของ “การรับรู้” ซึ่งจะเป็นกระบวนการเลือก การรวบรวมและการให้ความหมายแก่สิ่งเร้าที่มากกระตุ้นนั้นว่าคืออะไร หรือเป็นการให้ความหมายแก่สิ่งแวดล้อมนั่นเอง ซึ่งการรับรู้นี้เป็นกระบวนการทางความคิดที่ซับซ้อนและต้องอาศัยประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมเป็นอย่างมาก

การรับรู้ (Perception) หมายถึง การแปลความหมายจากการสัมผัส โดยเริ่มตั้งแต่การมีสิ่งเร้ามา กระทับกับอวัยวะสัมผัสทั้งห้า และส่งกระแสประสาท ไปยังสมองเพื่อการแปลความ

จากแนวคิดของนักวิชาการที่กล่าวมา สามารถสรุปความหมายของ “การรับรู้” ในการศึกษาครั้งนี้ว่า เป็นกระบวนการเลือก รวบรวม และให้ความหมายแก่สิ่งเร้า ที่มาสัมผัสโดยอาศัยความรู้เดิมมาตีความ

กระบวนการของการรับรู้

เป็นกระบวนการที่คาบเกี่ยวกันระหว่าง เรื่องความเข้าใจ การคิด การรู้สึก (Sensing) ความจำ (Memory) การเรียนรู้ (Learning) การตัดสินใจ (Decision making)

กระบวนการของการรับรู้ เกิดขึ้นเป็นลำดับดังนี้

Sensing -----> Memory -----> Learning -----> Decision making

สิ่งเร้าไม่ว่าจะเป็นคน สัตว์ สิ่งของ หรือสถานการณ์ มาเร้าอินทรีย์ ทำให้เกิดการสัมผัส (Sensation) และเมื่อเกิดการสัมผัสบุคคล จะเกิดมีอาการแปล การสัมผัสและมีเจตนา (Conation) ที่จะแปลสัมผัสนั้น การแปลสัมผัส จะเกิดขึ้นในสมอง ทำให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น การที่เราได้ยินเสียงดัง ปัง ปัง ๆ สมองจะแปลเสียงดังปัง ปัง โดยเปรียบเทียบกับเสียงที่เคยได้ยินว่าเป็น เสียงของอะไร เสียงปืน เสียงระเบิด เสียงพลุ เสียงประทัด เสียงของท่อไอเสียรถ เสียงเครื่องยนต์ระเบิด หรือเสียงอะไร ในขณะที่เปรียบเทียบจิตต้องมีเจตนาป้อนอยู่ ทำให้เกิดแปลความหมาย และ ต่อไปก็รู้ว่าเสียงที่ได้ยินนั้นคือเสียงอะไร อาจเป็นเสียงปืน เพราะบุคคลจะแปลความหมายได้ ถ้าบุคคลเคยมีประสบการณ์ในเสียงปืนมาก่อน และอาจแปลได้ว่า ปืนที่ดังเป็นปืนชนิดใด ถ้าเขาเป็นตำรวจ จากตัวอย่างข้างต้นนี้ เราอาจสรุป กระบวนการรับรู้ จะเกิดได้จะต้องมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. มีสิ่งเร้า (Stimulus) ที่จะทำให้เกิดการรับรู้ เช่น สถานการณ์ เหตุการณ์ สิ่งแวดล้อมรอบกายที่เป็นคน สัตว์ และสิ่งของ
2. ประสาทสัมผัส (Sense Organs) ที่ทำให้เกิดความรู้สึกสัมผัส เช่น ตาหู หนุ่ ฟัง จมูกได้กลิ่น ลิ้นรู้รส และผิวหนังรู้ร้อนหนาว
3. ประสบการณ์ หรือความรู้เดิม ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเร้าที่เราสัมผัส
4. การแปลความหมายของสิ่งที่เรสัมผัส สิ่งที่เคยพบเห็นมาแล้วย่อมจะอยู่ในความทรงจำของสมอง เมื่อบุคคลได้รับสิ่งเร้าสมองก็จะทำหน้าที่ทบทวนกับความรู้ที่มีอยู่เดิมว่า สิ่งเร้านั้นคืออะไร เมื่อมนุษย์เรารู้จักเร้าโดยสิ่งแวดล้อม ก็จะเกิดความรู้สึกจากการสัมผัส (Sensation) โดยอาศัยอวัยวะสัมผัสทั้ง 5 คือ ตาทำหน้าที่ดูคือมองเห็น หูทำหน้าที่ฟังคือได้ยิน ลิ้นทำหน้าที่รู้รส จมูกทำหน้าที่ดมคือได้กลิ่น ผิวหนังทำหน้าที่สัมผัสคือรู้สึกได้อย่างถูกต้อง

กระบวนการรับรู้ ก็สมบูรณ์แต่จริง ๆ แล้วยังมีการสัมผัสภายในอีก 3 อย่างด้วยที่จะช่วยให้เราสัมผัสสิ่งต่าง ๆ

ลำดับขั้นของกระบวนการรับรู้

การรับรู้จะเกิดขึ้นได้ ต้องเป็นไปตามขั้นตอนของกระบวนการดังนี้

ขั้นที่ 1 สิ่งเร้า (Stimulus) มากระทบอวัยวะสัมผัสของอินทรีย์

ขั้นที่ 2 กระแสประสาทสัมผัสวิ่งไปยังระบบประสาทส่วนกลาง ซึ่งมีศูนย์อยู่ที่สมอง เพื่อสั่งการ ตรงนี้เกิดการรับรู้ (Perception)

ขั้นที่ 3 สมองแปลความหมายออกมาเป็นความรู้ความเข้าใจโดยอาศัย ความรู้เดิม ประสบการณ์เดิม ความจำ เจตคติ ความต้องการ ปทัสถาน บุคลิกภาพ เชาวน์ปัญญา ทำให้เกิดการตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นการรับรู้ (Perception)

ตัวอย่าง ขณะนอนอยู่ในห้องได้ยินเสียงร้องเรียกเหมียว ๆ รู้ว่าเป็นเสียงร้องของสัตว์ และรู้ต่อไปว่าเป็นเสียงของแมว เสียงเป็นเครื่องเร้า (Stimulus) เสียงแล่นมากระทบหู ในหูมีปลายประสาท (End organ) เป็นเครื่องรับ (Receptor) เครื่องรับส่งกระแสความรู้สึก (Impulse) ไปทางประสาทสัมผัส (Sensory nerve) เข้าไปสู่สมอง สมองเกิดความตื่นตัวขึ้น (ตอนนี้เป็นการสัมผัส) ครั้นแล้วสมองทำการแยกแยะว่า เสียงนั้นเป็นเสียงคนเป็นเสียงสัตว์ เป็นเสียงของแมว สาวเป็นเสียงแมวหนุ่ม ร้องทำไมเราเกิดอาการรับรู้ ตอนหลังนี้เป็น การรับรู้ เมื่อเรารู้ว่าเป็นเสียงของแมวเรียก ทำให้เราต้องการรู้ว่าแมวเป็นอะไร ร้องเรียกทำไมเราจึงลุกขึ้นไปดูแมวตามตำแหน่งเสียงที่ได้ยินและขานรับ สมองก็สั่งให้กล้ามเนื้อปากทำการเปล่งเสียงขานรับ ตอนนี้อย่างจิตวิทยาเรียกว่า ปฏิกริยาหรือการตอบสนอง (Reaction หรือ Response) เมื่อประสาทตื่นตัวโดยเครื่องเร้า จะเกิดมีปฏิกริยา คือ อาการตอบสนองต่อสิ่งเร้า

กลไกของการรับรู้

กลไกการรับรู้เกิดขึ้นจากทั้ง สิ่งเร้าภายนอกและภายในอินทรีย์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม อวัยวะรับสัมผัส (Sensory organ) เป็นเครื่องรับสิ่งเร้าของมนุษย์ ส่วนที่รับความรู้สึกของอวัยวะรับสัมผัสอาจอยู่ลึกเข้าไปข้างใน มองจากภายนอกไม่เห็น อวัยวะรับสัมผัส แต่ละอย่างมีประสาทรับสัมผัส (Sensory nerve) ช่วยเชื่อมอวัยวะรับสัมผัสกับเขตแดนการรับสัมผัสต่าง ๆ ที่สมอง และส่งผ่านประสาทมอเตอร์ (Motor nerve) ไปสู่อวัยวะมอเตอร์ (Motor organ) ซึ่งประกอบไปด้วยกล้ามเนื้อและต่อมต่าง ๆ ทำให้เกิดปฏิกิริยาตอบสนองของอวัยวะมอเตอร์ และจะออกมาในรูปใดขึ้นอยู่กับ การบังคับบัญชาของระบบประสาท ส่วนสาเหตุที่มนุษย์เราสามารถไวต่อความรู้สึกก็เพราะ เซลล์ประสาทของประสาทรับสัมผัส แบ่งแยกแตกออกเป็นกิ่งก้านแผ่ไปติดต่อกับ อวัยวะรับสัมผัส และที่อวัยวะรับสัมผัสมีเซลล์รับสัมผัสที่มีคุณสมบัติเฉพาะตัวจึงสามารถทำให้มนุษย์รับสัมผัสได้

จิตใจติดต่อกับโลกภายนอกได้โดยการสัมผัส คนตาบอดแม้อธิบายให้ฟังว่าสีแดง สีเขียวเป็นอย่างไร เขาก็จะเข้าใจให้ถูกต้องไม่ได้เลย เพราะเรื่องสีจะต้องรู้ด้วยตา เครื่องมือสัมผัสอย่างหนึ่งก็ทำหน้าที่อย่างหนึ่ง คนหูหนวกย่อมไม่รู้สีถึงสีลาความไพเราะของเสียงเพลง ดังนั้นการสอนจึงเน้นว่า "ให้สอนโดยทางสัมผัส" การรับรู้นับว่าเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ การรับรู้ที่ถูกต้องจึงจะส่งผล ให้ได้รับ ความรู้ที่ถูกต้อง นักเรียนต้องได้การรับรู้ที่ถูกต้อง มิฉะนั้นความรู้ที่รับไปก็ผิดหมด อวัยวะสัมผัส กับการรับรู้ มนุษย์ย่อมมีพฤติกรรมสนองตอบ สิ่งแวดล้อมกระบวนการของการรับรู้เป็นสิ่งแรกที่มนุษย์สนองตอบต่อสิ่งแวดล้อมและระบบประสาท อวัยวะสัมผัส เป็นปัจจัยสำคัญของกระบวนการรับรู้ต้องมีความสมบูรณ์จึงจะสามารถรับรู้สิ่งเร้าได้ดีเพราะอวัยวะสัมผัสรับสิ่งเร้า ที่มากระทบประสาทรับสัมผัสส่งกระแสประสาทไปยังสมองเพื่อให้สมองแปลความหมายออกมา เกิดเป็นการรับรู้ และอวัยวะสัมผัสของมนุษย์ มีขีดความสามารถจำกัด กลิ่นอ่อนเกินไป เสียงเบาเกินไป แสงน้อยเกินไปย่อมจะรับสัมผัสไม่ได้ ดังนั้นประเภท ขนาด คุณภาพของสิ่งเร้าจึงมีผลต่อการรับรู้และการตอบสนอง สิ่งเร้าบางประเภทไม่สามารถกระตุ้นอวัยวะสัมผัสของเราได้ เช่น คลื่นวิทยุ

องค์ประกอบของการรับรู้

1. สิ่งเร้า ได้แก่ วัตถุ แสง เสียง กลิ่น รสต่างๆ
2. อวัยวะรับสัมผัส ได้แก่ หู ตา จมูก ลิ้น ผิวหนัง ถ้าไม่สมบูรณ์จะทำให้สูญเสียการรับรู้ได้
3. ประสาทในการรับสัมผัสเป็นตัวกลางส่งกระแสประสาทจากอวัยวะรับสัมผัสไปยังสมองส่วนกลาง เพื่อการแปลความต่อไป
4. ประสบการณ์เดิม การรู้จัก การจำได้ ทำให้การรับรู้ได้ดีขึ้น
5. ค่านิยม ทัศนคติ
6. ความใส่ใจ ความตั้งใจ
7. สภาพจิตใจ อารมณ์ เช่น การคาดหวัง ความดีใจ เสียใจ
8. ความสามารถทางสติปัญญา ทำให้รับรู้ได้เร็ว

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้

ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้หรือสิ่งที่เป็นตัวกำหนดว่าการรับรู้จะเป็นไปได้เร็วหรือช้า ได้มากหรือน้อย หรือจะออกมาในรูปแบบใดมีอยู่ด้วยกัน 3 ปัจจัยใหญ่ๆ คือ

1. ลักษณะของสิ่งเร้าหรือเป้าหมาย (Target)

โดยลักษณะของสิ่งเร้าหรือเป้าหมายที่จะรับรู้ นั้นๆ มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการที่บุคคลจะเลือกรับรู้สิ่งใดก่อนหรือหลัง มากหรือน้อยเพียงใด โดยถ้าสิ่งเร้าหรือเป้าหมายมีคุณสมบัติ

และลักษณะที่สนองธรรมชาติในการรับรู้ของคนเราก็จะทำให้มีความตั้งใจในการรับรู้ดีขึ้น ซึ่งสิ่งเร้าที่สามารถกระตุ้นให้เกิดการรับรู้ได้ดีมักจะมีลักษณะดังนี้ คือ มีขนาดใหญ่ มีความเข้มข้น มีการเปลี่ยนแปลงหรือเคลื่อนไหว มีความแปลกใหม่ มีลักษณะตัดกัน มีสีสันสะดุดตา หรือเป็นสิ่งเร้าที่เห็นได้บ่อยๆ ชัดๆ หรือนานๆ เช่น ป้ายโฆษณาที่มีขนาดใหญ่จะทำให้คนเรารับรู้ได้เร็วกว่าป้ายโฆษณาขนาดเล็ก คนที่หูตึงเสียงดังฟังชัดจะทำให้เราได้ยินชัดเจนและสามารถตีความหมายคำพูดของเขาได้ง่ายกว่าคนที่หูตึงเสียงเบาฟังไม่ชัดเจน แสงไฟที่วับหรือกระพริบยอมได้รับความสนใจมากกว่าไฟที่เปิดอยู่เฉยๆ ชาวอเมริกันเดินอยู่ในกลุ่มคนไทย คนก็จะสนใจชาวอเมริกันมากกว่าคนไทย คนตัวอ้วนเดินคู่ไปกับคนตัวผอมทำให้คนสนใจได้มากกว่าคนที่รูปร่างเท่าๆ กันเดินไปด้วยกัน ภาพสีน่าสนใจกว่าภาพขาวดำ การบีบแตรรถถี่ๆ หลายๆ ครั้งทำให้คนหันมาดูได้มากกว่าการบีบแตรเพียงครั้งเดียว นอกจากนี้ถ้าเป็นสิ่งที่ลักษณะดึงดูดใจ เช่น คนสวย คนหล่อ หรือสิ่งเร้าที่เป็นที่รู้จัก เช่น นักแสดงชื่อดัง นายกรัฐมนตรีของไทย ก็สามารถกระตุ้นความสนใจและนำไปสู่การรับรู้ได้มากกว่าปกติได้เช่นกัน

2. ลักษณะของตัวผู้รับรู้ (Perceiver)

โดยตัวผู้รับรู้จะมีบทบาทตั้งแต่การรับสัมผัสสิ่งเร้า การเลือกรับรู้สิ่งเร้า และการรับรู้สิ่งเร้า โดยในด้านของการรับสัมผัสสิ่งเร้า ความแตกต่างด้านประสิทธิภาพของอวัยวะรับสัมผัสในแต่ละบุคคลอาจมีผลทำให้บุคคลสามารถรับรู้สิ่งต่างๆ ได้ไม่เหมือนกัน และถ้าอวัยวะรับสัมผัสของเราหลายๆ อย่างทำงานร่วมกันในการรับรู้สิ่งเร้าหนึ่งๆ ก็จะทำให้เรารับรู้สิ่งเร้านั้นได้ดีขึ้นด้วย เช่น การได้ทั้งเห็นภาพและได้ยินเสียงในเวลาเดียวกัน ทำให้เรามีโอกาสแปลความหมายของสิ่งเร้าได้ถูกต้องมากขึ้น นอกจากนี้การรับรู้ของบุคคลยังขึ้นอยู่กับลักษณะของตัวผู้รับรู้อีกหลายอย่าง เช่น ความสมบูรณ์ของร่างกาย ชาติพันธุ์ อายุ เพศ อัตมโนทัศน์ บุคลิกภาพ เจตคติ แรงจูงใจ ความสนใจ ความต้องการ ความตั้งใจ ความสามารถทางสติปัญญา การรับรู้ อารมณ์ จินตนาการ รูปแบบการคิด ค่านิยม ประสบการณ์เดิม ความพร้อม ความคุ้นเคย ความคาดหวัง ฯลฯ ทั้งนี้เพราะโดยปกติคนเราจะให้ความหมายแก่สิ่งเร้าตามลักษณะของตนเองในด้านต่างๆ ตามที่กล่าวมา ซึ่งจะมีผลทำให้การรับรู้ในสิ่งเร้าเดียวกันของคนเราไม่เหมือนกันได้ เช่น คนที่ร่างกายสมบูรณ์ปกติก็สามารถรับสัมผัส เลือกรับรู้หรือแปลความหมายสิ่งเร้าออกมาได้ ในขณะที่คนที่มีความบกพร่องของอวัยวะรับสัมผัสไม่สามารถรับรู้ได้อย่างคนปกติ คนที่กำลังมีความรักก็มักจะรับรู้สิ่งรอบตัวดีไปหมด ในขณะที่คนที่กำลัง

อารมณ์ไม่ดีก็จะมองอะไรขวางหูขวางตาไปหมด ในยามคำคนบางคนก็จะมองต้นไม้ที่โอบเอนไปมาในสายลมว่าเป็นผีมาหลอก ในขณะที่บางคนที่ไม่เชื่อเรื่องผีก็จะรับรู้ว่าเป็นเพียงต้นไม้ที่ไหวเอนตามแรงลมเท่านั้น หรืออย่างเช่นในการทดลองให้ยกน้ำหนัก 1 กิโลกรัม กับเหล็ก 1 กิโลกรัม เกลียดคนมักจะรู้สึกน้ำหนักกว่า เพราะคนเรามักจะมีความคิดแต่เดิมว่าเหล็กหนักกว่าน้ำหนัก นอกจากนั้นโดยธรรมชาติแล้วคนเราจะไม่สามารถรับรู้สิ่งเร้าหลายๆ สิ่งพร้อมกันได้ ดังนั้น ในกรณีที่คนเราพบกับสิ่งเร้าหลายๆ สิ่งพร้อมๆ กัน นอกจากขึ้นกับลักษณะของสิ่งเร้าตามที่กล่าวมาในข้างต้นแล้ว คนเรายังมักจะเลือกรับรู้เฉพาะสิ่งที่ตนเองต้องการ ค้นคว้าหรือเข้ากับตนเองได้เท่านั้น โดยถ้าเรามีความสนใจหรือตั้งใจที่จะรับรู้สิ่งใดเราก็มักจะเห็น ได้ยินสิ่งนั้นก่อนสิ่งอื่นเสมอ เช่น มีคนกลุ่มหนึ่งยืนอยู่ เราก็จะมองเฉพาะคนในกลุ่มที่เรารู้จักหรือคนที่เราสนใจเท่านั้น นักศึกษาที่กำลังดูโทรทัศน์อย่างตั้งใจ ก็จะได้ยินเสียงเพื่อนที่คุยกันอยู่ข้างๆ ไม่ได้ยินเสียงรถที่วิ่งผ่านไปผ่านมา คน 2 คน ไปเดินดูของด้วยกัน คนที่สนใจหนังสือก็จะเข้าแต่ร้านหนังสือ ส่วนคนที่สนใจกีฬา ก็จะเข้าแต่ร้านจำหน่ายอุปกรณ์กีฬา

3. ลักษณะของสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์ (Situation)

นอกจากปัจจัยด้านลักษณะของสิ่งเร้าและลักษณะของตัวผู้รับรู้แล้วลักษณะของสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์ที่มีอยู่ เช่น ความเป็นอยู่ วัฒนธรรม จารีต ระเบียบ กฎหมาย ประเพณี สถานที่ เวลา แสงสว่าง อุณหภูมิ สี สิ่งของหรือคนที่อยู่รอบๆ เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในขณะนั้น ฯลฯ ก็มีความสำคัญและสามารถมีอิทธิพลต่อการรับรู้ของคนเรา รวมทั้งทำให้การรับรู้ของคนเราแตกต่างกันได้ เพราะโดยปกติสิ่งเร้าหรือเป้าหมายก็มักจะไม่ได้อยู่อย่างโดดเดี่ยวและมักจะมีความสัมพันธ์กับสิ่งที่อยู่โดยรอบด้วยเสมอ (Rao, 2008; online) ยกตัวอย่างเช่น เด็กชนบทรับรู้ เรื่องการปลูกข้าวได้ดีกว่าเด็กในเมือง ในขณะที่เด็กในเมืองจะรับรู้เรื่องอินเทอร์เน็ตได้ดีกว่าเด็กในชนบท สาวสวยเดินมาคนเดียวทำให้เป็นที่สนใจของชายหนุ่มได้มากกว่าสาวสวยที่เดินมากับแฟน คนไทยเมื่ออยู่ในกลุ่มคนจีนก็จะดูตัวดำ แต่ถ้าไปยืนเทียบกับคนแอฟริกันผิวดำ คนไทยก็จะดูขาวขึ้น ซึ่งในกรณีนี้ลักษณะของสิ่งเร้าหรือเป้าหมาย และลักษณะของตัวผู้รับรู้ไม่ได้เปลี่ยนไปเลย แต่สิ่งที่เปลี่ยนไปคือ สิ่งแวดล้อม หรือในกรณีที่มีคนมากมายกำลังมุ่งดูอุบัติเหตุ เราก็มักอยากจะไปมุ่งดูให้รู้เรื่องบ้าง เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามสภาพแวดล้อมนี้จะมีผลกระทบในบางสถานการณ์หรือในการรับรู้ของคนแตกต่างกันได้ เช่น

การพูดไม่สุภาพของวัยรุ่นเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อน สำหรับวัยรุ่นด้วยกันอาจรับรู้ว่าเป็นเรื่องปกติ ในขณะที่ผู้ใหญ่หลายๆ คนอาจมองว่าเป็นการใช้ถ้อยคำที่ไม่เหมาะสม

จากปัจจัยต่างๆ ที่กล่าวมานี้ นอกจากจะทำให้การรับรู้ของคนเราสามารถเกิดขึ้นได้อย่างหลากหลายและเปลี่ยนแปลงได้เสมอแล้ว ยังอาจทำให้การรับรู้สิ่งต่างๆ ของมนุษย์แต่ละคน มีความแตกต่างกัน ซึ่งจะนำไปสู่การกระทำพฤติกรรมที่แตกต่างกันและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาเช่นเดียวกัน ดังนั้นการทำความเข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์ จึงควรต้องเข้าใจถึงปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ด้วย

การจัดระบบการรับรู้

มนุษย์เมื่อพบสิ่งเร้าไม่ได้รับรู้ตามที่สิ่งเร้าปรากฏแต่จะนำมาจัดระบบตามหลักดังนี้

1. หลักแห่งความคล้ายคลึง (Principle of similarity) สิ่งเร้าใดที่มีความคล้ายกันจะรับรู้ว่าเป็นพวกเดียวกัน
2. หลักแห่งความใกล้ชิด (Principle of proximity) สิ่งเร้าที่มีความใกล้กันจะรับรู้ว่าเป็นพวกเดียวกัน
3. หลักแห่งความสมบูรณ์ (Principle of closure) เป็นการรับรู้สิ่งที่ไม่สมบูรณ์ให้สมบูรณ์ขึ้น

ความคงที่ของการรับรู้ (Perceptual constancy) ความคงที่ในการรับรู้ มี 3 ประการ ได้แก่

1. การคงที่ของขนาด
2. การคงที่ของรูปแบบ รูปทรง
3. การคงที่ของสีและแสงสว่าง

การรับรู้ที่ผิดพลาด แม้ว่ามนุษย์มีอวัยวะรับสัมผัสถึง 5 ประเภทแต่มนุษย์ก็ยังรับรู้ผิดพลาดได้ เช่น ภาพลวงตา การรับฟังความบอกล่า ทำให้เรื่องบิดเบือนไป การมีประสบการณ์และค่านิยมที่แตกต่างกัน ดังนั้นการรับรู้ถ้าจะให้ถูกต้อง จะต้องรับรู้โดยผ่านประสาทสัมผัสหลายทาง ผ่านกระบวนการคิดไตร่ตรองให้มากขึ้น

2. แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ความหมาย

มนตรี เจียบแหลม (2536, หน้า 9) กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลได้รับสิ่งที่ตนเองต้องการ หรือเป็นไปตามที่ตนเองต้องการ

ชาวลิต เหล่ารุ่งกาญจน์ (2538, หน้า 8) กล่าวว่า ระดับความพึงพอใจจะเกิดขึ้น เมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนอง หรือบรรลุจุดมุ่งหมายในระดับหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้นหากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง หรือจะเกิดขึ้นเมื่อความรู้สึกทางบวกมีค่ามากกว่าความรู้สึกทางลบ

สุพล นุรักษ์ (2540, หน้า 27) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น ในลักษณะเชิงบวกของบุคคลเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการหรือได้รับสิ่งตอบแทนที่คาดหวังไว้

สุภาลักษณ์ ชัยอนันต์ (2540, หน้า 17) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกส่วนตัวที่รู้สึกเป็นสุข หรือยินดีที่ได้รับการตอบสนองความต้องการ ในสิ่งที่ขาดหายไป หรือสิ่งที่ทำให้เกิดความไม่สมดุล ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรม ที่จะแสดงออกของบุคคล ซึ่งมีผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติในกิจกรรมใดๆ นั้น

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง พอใจ, ชอบใจ

สมศักดิ์ คงเที่ยง และอัญชลี โพธิ์ทอง (2542, หน้า 278-279) กล่าวว่า

1. ความพึงพอใจเป็นผลรวมของความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับระดับความชอบ หรือไม่ชอบต่อสภาพต่าง ๆ
2. ความพึงพอใจเป็นผลของทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่าง ๆ
3. ความพึงพอใจในการทำงานเป็นผลมาจากการปฏิบัติงานที่ดี และสำเร็จจนเกิดเป็นความภูมิใจ และได้ผลตอบแทนในรูปแบบต่าง ๆ ตามที่หวังไว้

อุทัยพรรณ สุดใจ (2545, หน้า 7) ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยอาจจะเป็นไปในเชิงประเมินค่าว่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2546, หน้า 365) กล่าวว่า ความพึงพอใจ และการจูงใจจะเป็นเหตุและผลซึ่งกันและกัน และได้แนวความคิดว่า การจูงใจ (Motivation) เป็นสิ่งเร้า และความพยายามที่จะตอบสนองความต้องการหรือเป้าหมาย ส่วนความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึง ความพอใจเมื่อต้องการ หรือเป้าหมายได้รับการตอบสนอง ดังนั้น การจูงใจจึงเป็นสิ่งเร้าเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ คือ ความพึงพอใจ

กิลเมอร์ (Gilmer, 1975, p.80) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจในการทำงานเป็นทัศนคติของบุคคลที่มีต่อปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตโดยทั่วไปที่ได้รับมา

ไพร์ส และมุลเลอร์ (Price and Mueller, 1986, p.215) ให้ทัศนะว่าความพึงพอใจในงาน คือระดับของความรู้สึกในทางบวกหรือในทางที่ดีของพนักงานหรือลูกจ้างต่องาน

จากแนวคิดของนักวิชาการที่กล่าวมา สามารถสรุปความหมายของ “ความพึงพอใจ” ในการศึกษาครั้งนี้ว่า เป็นความรู้สึกหรือความคิดเห็น ซึ่งเป็นผลจากประสบการณ์ หรือปัจจัย อื่นๆ ที่ได้รับแต่ละบุคคลแตกต่างกันออกไป

หลักการและแนวคิด

ทฤษฎีที่อธิบายองค์ประกอบของความพึงพอใจ และอธิบายความสัมพันธ์ระหว่าง ความพึงพอใจกับปัจจัยอื่นๆ มีดังนี้

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow, 1970) (Maslow's hierarchy of needs) Maslow เชื่อว่าพฤติกรรมของมนุษย์เป็นจำนวนมากสามารถอธิบายโดยใช้แนวโน้มของ บุคคลในการค้นหาเป้าหมายที่จะทำให้ชีวิตของเขาได้รับความต้องการ ความปรารถนา และ ได้รับความที่มีความหมายต่อตนเอง เป็นความจริงที่จะกล่าวว่ากระบวนการของแรงจูงใจเป็นหัวใจ ของทฤษฎีบุคลิกภาพของ Maslow โดยเขาเชื่อว่ามนุษย์เป็น “สัตว์ที่มีความต้องการ” (wanting animal) และเป็นการยากที่มนุษย์จะไปถึงขั้นของความพึงพอใจอย่างสมบูรณ์ ในทฤษฎีลำดับขั้น ความต้องการของ Maslow เมื่อบุคคลปรารถนาที่จะได้รับความพึงพอใจและเมื่อบุคคลได้รับความ พึงพอใจในสิ่งหนึ่งแล้วก็จะยังคงเรียกร้องความพึงพอใจสิ่งอื่นๆ ต่อไป ซึ่งถือเป็น คุณสมบัติของมนุษย์ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความต้องการจะได้รับสิ่งต่างๆ อยู่เสมอ Maslow กล่าวว่า ความปรารถนาของมนุษย์นั้นติดตัวมาแต่กำเนิดและความปรารถนาเหล่านี้จะเรียงลำดับขั้นของ ความปรารถนา ตั้งแต่ขั้นแรกไปสู่ความปรารถนาขั้นสูงขึ้นไปเป็นลำดับ

ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ (The Need – Hierarchy Conception of Human Motivation) Maslow เรียงลำดับความต้องการของมนุษย์จากขั้นต้นไปสู่ความต้องการขั้นต่อไป ไล่เป็นลำดับ ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological needs)
2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety need)
3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Belongingness and love needs)
4. ความต้องการได้รับความนับถือยกย่อง (Esteem needs)
5. ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (Self-actualization needs)

ลำดับชั้นความต้องการของมาสโลว์ มีการเรียงลำดับชั้นความต้องการที่อยู่ในขั้นต่ำสุด จะต้องได้รับความพึงพอใจเสียก่อนบุคคลจึงจะสามารถผ่านพ้นไปสู่ความต้องการที่อยู่ในขั้นสูงขึ้นตามลำดับ ดังจะอธิบาย โดยละเอียด ดังนี้

1. ความต้องการทางร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน

ที่มีอำนาจมากที่สุดและสังเกตเห็นได้ชัดที่สุด จากความต้องการทั้งหมดเป็นความต้องการที่ช่วย การดำรงชีวิต ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำดื่ม ออกซิเจน การพักผ่อนนอนหลับ ความต้องการทางเพศ ความต้องการความอบอุ่น ตลอดจนความต้องการที่จะถูกกระตุ้นอวัยวะรับสัมผัส แรงขับของร่างกายเหล่านี้ จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับความอยู่รอดของร่างกาย ความพึงพอใจที่ได้รับ ในขั้นนี้จะกระตุ้นให้เกิดความต้องการในขั้นที่สูงกว่าและถ้าบุคคลใดประสบความล้มเหลวที่จะสนองความต้องการพื้นฐานนี้ก็จะไม่ได้รับการกระตุ้น ให้เกิดความต้องการในระดับที่สูงขึ้นอย่างไรก็ตาม ถ้าความต้องการอย่างหนึ่งยังไม่ได้รับความพึงพอใจ บุคคลก็จะอยู่ภายใต้ความต้องการนั้นตลอดไป ซึ่งทำให้ความต้องการอื่นๆ ไม่ปรากฏหรือกลายเป็นความต้องการระดับรองลงไป

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs)

เมื่อความต้องการทางด้านร่างกายได้รับความพึงพอใจแล้ว บุคคลก็จะพัฒนาการไปสู่ขั้นใหม่ต่อไป ซึ่งขั้นนี้เรียกว่าความต้องการความปลอดภัยหรือความรู้สึกมั่นคง (safety or security) Maslow กล่าวว่าความต้องการความปลอดภัยนี้จะสังเกตได้ง่ายในทารกและในเด็กเล็กๆ เนื่องจากทารกและเด็กเล็กๆ ต้องการความช่วยเหลือและต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่น ตัวอย่าง ทารกจะรู้สึกกลัวเมื่อถูกทิ้งให้อยู่ตามลำพังหรือเมื่อเขาได้ยินเสียงดังๆ หรือเห็นแสงสว่างมากๆ แต่ประสบการณ์และการเรียนรู้จะทำให้ความรู้สึกกลัวหมดไป ความต้องการความปลอดภัยจะยังมีอิทธิพลต่อบุคคลแม้ว่าจะผ่านพ้นวัยเด็กไปแล้ว

3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Belongingness and Love needs)

ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของเป็นความต้องการขั้นที่ 3 ความต้องการนี้จะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการทางด้านร่างกาย และความต้องการความปลอดภัยได้รับการตอบสนองแล้ว บุคคลต้องการได้รับความรักและความเป็นเจ้าของโดยการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น เช่น ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวหรือกับผู้อื่น สมาชิกภายในกลุ่มจะเป็นเป้าหมายสำคัญ

สำหรับบุคคล กล่าวคือ บุคคลจะรู้สึกเจ็บปวดมากเมื่อถูกทอดทิ้งไม่มีใครยอมรับ หรือถูกตัดออกจากสังคม ไม่มีเพื่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อจำนวนเพื่อนๆ ญาติพี่น้อง สามีหรือภรรยาหรือลูกๆ ได้ลดน้อยลงไป นักเรียนที่เข้าโรงเรียนที่ห่างไกลบ้านจะเกิดความต้องการเป็นเจ้าของอย่างยิ่ง และจะแสวงหาอย่างมากที่จะได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน

4. ความต้องการได้รับความนับถือยกย่อง (Self-Esteem needs)

เมื่อความต้องการได้รับความรักและการให้ความรักแก่ผู้อื่นเป็นไปอย่างมีเหตุผลและทำให้บุคคล เกิดความพึงพอใจแล้ว พลังผลักดันในขั้นที่ 3 ก็จะลดลงและมีความต้องการในขั้นต่อไปมาแทนที่ กล่าวคือมนุษย์ต้องการที่จะได้รับความนับถือยกย่องออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรกเป็นความต้องการนับถือตนเอง (self-respect) ส่วนลักษณะที่ 2 เป็นความต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น (esteem from others)

4.1 ความต้องการนับถือตนเอง (self-respect) คือ ความต้องการมีอำนาจ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความแข็งแรง มีความสามารถในตนเอง มีผลสัมฤทธิ์ไม่ต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่น และมีความเป็นอิสระ ทุกคนต้องการที่จะรู้สึกว่ามีคุณค่าและมีความสามารถที่จะประสบความสำเร็จในงานภารกิจต่างๆ และมีชีวิตที่เด่นดัง

4.2 ความต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น (esteem from others) คือ ความต้องการมีเกียรติยศ การได้รับยกย่อง ได้รับการยอมรับ ได้รับความสนใจ มีสถานภาพ มีชื่อเสียงเป็นที่กล่าวขาน และเป็นที่ยอมรับชมยินดี มีความต้องการที่จะได้รับความยกย่องชมเชยในสิ่งที่เขากระทำซึ่งทำให้รู้สึกว่า ตนเองมีคุณค่าว่าความสามารถของเขาได้รับการยอมรับจากผู้อื่น ความต้องการได้รับความนับถือยกย่อง ก็เป็นเช่นเดียวกับธรรมชาติของลำดับขั้นในเรื่องความต้องการด้านแรงจูงใจตามทัศนะของ Maslow ในเรื่องอื่นๆ ที่เกิดขึ้นภายในจิตนั้นคือ บุคคลจะแสวงหาความต้องการได้รับการยกย่องก็เมื่อภายหลังจาก ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของได้รับการตอบสนองความพึงพอใจของเขาแล้ว และ Maslow กล่าวว่ามันเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ที่บุคคลจะย้อนกลับจากระดับขั้นความต้องการในขั้นที่ 4 กลับไปสู่ระดับขั้นที่ 3 อีกถ้าความต้องการระดับขั้นที่ 3 ซึ่งบุคคลได้รับไว้แล้วนั้นถูกกระทบกระเทือนหรือสูญสลายไป

5. ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (Self-Actualization needs)

ถึงลำดับขั้นสุดท้าย ถ้าความต้องการลำดับขั้นก่อนๆ ได้ทำให้เกิดความพึงพอใจอย่างมีประสิทธิภาพ ความต้องการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงก็จะเกิดขึ้น Maslow อธิบายความต้องการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง ว่าเป็นความปรารถนาในทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งบุคคลสามารถจะ

ได้รับอย่างเหมาะสมบุคคลที่ประสบผลสำเร็จในขั้นสูงสุดนี้จะใช้พลังอย่างเต็มที่ในสิ่งที่ท้าทายความสามารถและศักยภาพของเขาและมีความปรารถนาที่จะปรับปรุงตนเอง พลังแรงขับของเขาจะกระทำพฤติกรรมตรงกับความสามารถของตน กล่าวโดยสรุปการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงเป็นความต้องการอย่างหนึ่งของบุคคลที่จะบรรลุถึงจุดสูงสุดของศักยภาพ

ประการสุดท้าย Maslow ได้สรุปว่าการไม่เข้าใจตนเองอย่างแท้จริงเกิดจากความพยายามที่ไม่ถูกต้องของการแสวงหาความมั่นคงปลอดภัย เช่น การที่บุคคลสร้างความรู้สึกรู้สึกให้ผู้อื่นเกิดความพึงพอใจตนโดยพยายามหลีกเลี่ยงหรือจัดข้อผิดพลาดต่างๆของตน บุคคลเช่นนี้จึงมีแนวโน้มที่จะพิทักษ์ความมั่นคงปลอดภัยของตน โดยแสดงพฤติกรรมในอดีตที่เคยประสบผลสำเร็จ แสวงหาความอบอุ่น และสร้างมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งลักษณะเช่นนี้ย่อมขัดขวางวิถีทางที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง

โคร์แมน (Korman, A.K., 1977 อ้างอิงในสมศักดิ์ คงเทียง และ อัญชลี โพธิ์ทอง, 2542, หน้า 161-162) ได้จำแนกทฤษฎีความพึงพอใจในงานออกเป็น 2 กลุ่มคือ

1. ทฤษฎีการสนองความต้องการ กลุ่มนี้ถือว่าความพึงพอใจในงานเกิดจากความต้องการส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อผลที่ได้รับจากงานกับการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายส่วนบุคคล

2. ทฤษฎีการอ้างอิงกลุ่ม ความพึงพอใจในงานมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคุณลักษณะของงานตามความปรารถนาของกลุ่ม ซึ่งสมาชิกให้กลุ่มเป็นแนวทางในการประเมินผลการทำงาน

มัมฟอร์ด (Manford, E., 1972 อ้างอิงใน สมศักดิ์ คงเทียง และ อัญชลี โพธิ์ทอง, 2542, หน้า 162) ได้จำแนกความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจงานจากผลการวิจัยออกเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มความต้องการทางด้านจิตวิทยา กลุ่มนี้ได้แก่ Maslow, A.H., Herzberg, F และ Likert R. โดยมองความพึงพอใจงานเกิดจากความต้องการของบุคคลที่ต้องการความสำเร็จของงานและความต้องการการยอมรับจากบุคคลอื่น

2. กลุ่มภาวะผู้นำมองความพึงพอใจงานจากรูปแบบและการปฏิบัติของผู้นำที่มีต่อผู้ใต้บังคับบัญชา กลุ่มนี้ได้แก่ Blake R.R., Mouton J.S. และ Fiedler R.R.

3. กลุ่มความพยายามต่อรางวัล เป็นกลุ่มที่มองความพึงพอใจจากรายได้ เงินเดือน และผลตอบแทนอื่น ๆ กลุ่มนี้ได้แก่ กลุ่มบริหารธุรกิจของมหาวิทยาลัยแมนเชสเตอร์ (Manchester Business School)

4. กลุ่มอุดมการณ์ทางการจัดการมองความพึงพอใจจากพฤติกรรมการบริหารงานขององค์กร ได้แก่ Crogier M. และ Coulter G.M.

5. กลุ่มเนื้อหาของงานและการออกแบบงาน ความพึงพอใจงานเกิดจากเนื้อหาของตัวงาน กลุ่มแนวคิดนี้มาจากสถาบันทาวิสตอค (Tavistock Institute) มหาวิทยาลัยลอนดอน

ทฤษฎีความต้องการของวอลเตอร์ แลงเยอร์ (Walter Langer's Need Theory อ้างถึงใน สุดาพรรณ ภิรมย์บุรณ์, 2543, หน้า 16) ได้กล่าวถึงความต้องการของมนุษย์โดยการสรุปเนื้อหาความมาจากแนวคิดของ วอลเตอร์ แลงเยอร์ สรุปได้ว่า ความต้องการของมนุษย์มี 3 ประเภท ดังนี้

1. ความต้องการทางร่างกาย เป็นความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ การหลับนอน การขับถ่าย และสิ่งต่างๆ เพื่อความอยู่รอดของชีวิต

2. ความต้องการทางสังคม เป็นความปรารถนาที่มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ต้องการความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น ต้องการความรัก ทั้งที่เป็นผู้ให้ความรักและผู้ถูกรัก

3. ความต้องการเกี่ยวกับตนเอง เป็นความต้องการทางสังคมในแง่ที่เกี่ยวกับตนเอง ทั้งสิ้น เช่น ความต้องการมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น ความต้องการความสนใจ ความต้องการยกย่อง

ทฤษฎีความต้องการของ ซาเลอร์สไนค (Zalerznik อ้างถึงใน สุดาพรรณ ภิรมย์บุรณ์, 2543, หน้า 17) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความต้องการของซาเลอร์สไนค และคนอื่นๆ สรุปได้ว่า ความต้องการของมนุษย์ แบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. ความต้องการภายนอก เป็นความต้องการทางกายภาพ เช่น ความสะอาดสบายในที่ทำงาน ความมั่นคงในตำแหน่งหน้าที่ รายได้ตอบแทน การได้ทำงานตามที่ตนเองถนัด เป็นต้น

2. ความต้องการภายใน เป็นความต้องการที่มีผลสนองตอบต่อทางด้านจิตใจ เช่น การได้รับการยอมรับจากคณะผู้ร่วมงาน ความเป็นเพื่อน ความรักใคร่ การได้รับเกียรติ และความไว้วางใจจากหมู่คณะ เป็นต้น

3. ข้อมูลพื้นฐานและยุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้รับการสถาปนาขึ้นในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 ซึ่งดูเหมือนจะเป็นมหาวิทยาลัยใหม่ในสายตาของคนทั่วไป แต่ความจริงแล้วมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

พระนคร มีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน และจัดเป็นสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียง และมีความเชี่ยวชาญด้านวิชาชีพมาเป็นเวลาช้านาน จากเดิมที่รวมตัวอยู่กับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งเป็นสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนสายวิชาชีพ อันประกอบด้วย วิทยาเขตต่างๆ มากกว่า 35 วิทยาเขตทั่วประเทศ และเมื่อมีการปรับเปลี่ยนสถานภาพจาก สถาบันมาเป็นมหาวิทยาลัยในปี พ.ศ.2548 ได้มีการรวมกลุ่มวิทยาเขตในสังกัดแยกออกเป็น 9 มหาวิทยาลัย และหนึ่งในมหาวิทยาลัยที่แยกอิสระออกมา คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จนถึงปัจจุบันมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ใจกลางกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยวิทยาเขตเดิม 5 แห่ง ที่มีพื้นที่ไม่ห่างไกลกันนัก ได้แก่ วิทยาเขตเทเวศร์ วิทยาเขตโชติเวช วิทยาเขตพณิชยการพระนคร วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ วิทยาเขตพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยยังคงยึดมั่นในการสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติ ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยแบ่งการจัดการเรียนการสอนออกเป็น 9 คณะ ได้แก่

1. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
2. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
3. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
4. คณะบริหารธุรกิจ
5. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
6. คณะวิศวกรรมศาสตร์
7. คณะศิลปศาสตร์
8. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
9. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ประจำปีการศึกษา 2557 - 2561

วิสัยทัศน์ (Vision)

“มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีชั้นนำด้านการผลิตบัณฑิตมืออาชีพ” (A Leading Technology University in Producing Professional Graduates)

ปรัชญา (Philosophy)

สร้างคนสู่งาน เชี่ยวชาญเทคโนโลยี สร้างคนดีสู่โลกอาชีพ (RMUTP produces technological specialists with their decencies to serve diverse career.)

ปณิธาน (Determination)

มุ่งมั่น เป็นผู้นำการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเชิงบูรณาการ พัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพคู่คุณธรรม สู่มาตรฐานสากล (RMUTP strives to be a leader of vocational studies based on integrated science and technology as well as maintain our competent and virtuous persons.)

ค่านิยมหลัก (Core Value)

“คิดอย่างสร้างสรรค์ ทำอย่างมืออาชีพ” (Think Creatively Do Professionally)

เป้าหมายการดำเนินงาน (Target)

1. ผลิตบัณฑิตมืออาชีพเฉพาะทางที่มีคุณค่าของประเทศและของโลก
2. เป็นองค์กรที่มีความเป็นเลิศด้านการวิจัยเชิงสร้างสรรค์เพื่อสร้างอาชีพและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
3. เป็นที่พึ่งและแหล่งอ้างอิงด้านบริการวิชาการ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน
4. เป็นผู้นำและเป็นศูนย์กลางการอนุรักษ์ ทำนุบำรุง สืบสานศิลปวัฒนธรรมไทยที่เป็นภูมิปัญญาของโลก
5. เป็นองค์กรที่มีระบบการบริหารจัดการแบบ ACTIVE University
6. เป็นบ้านที่อบอุ่นของคนดีมีคุณธรรม คนเก่งที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม
7. มุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

เป้าหมายสูงสุด (Ultimate Goal)

มุ่งมั่นเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำแห่งโลกอาชีพในระดับสากล (RMUTP strives to be a leading university for diverse career which is recognized internationally.)

เอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยฯ (RMUTP Uniqueness)

มหาวิทยาลัยแห่งโลกอาชีพ (University for Diverse Careers)

อัตลักษณ์ (RMUTP Identity)

บัณฑิตนักปฏิบัติ (Hands – on) หมายถึง บัณฑิตที่ได้รับการฝึกฝน ให้เป็นผู้ที่มีความรู้ และทักษะทางวิชาชีพเฉพาะทางอย่างรอบด้าน สามารถใช้ความรู้ทางวิชาการและความเชี่ยวชาญ ในการปฏิบัติ สร้างสรรค์ผลงาน มีความรับผิดชอบ มีความพยายามในการแก้ปัญหา และมีการปรับปรุงตนเองให้มีการพัฒนาก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง

ใฝ่รู้ (Keenness) หมายถึง บัณฑิตที่มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อนำมาพัฒนาตนเอง และพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติ

สู้งาน (Determination) หมายถึง บัณฑิตที่มีความมุ่งมั่น ตั้งใจ ขยันหมั่นเพียร อดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค สามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้

เชี่ยวชาญเทคโนโลยี (Technological Expertise) หมายถึง บัณฑิตที่สามารถนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้เพื่อการพัฒนาได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ

มีคุณธรรม (Integrity) หมายถึง บัณฑิตที่มีความซื่อสัตย์สุจริต ยึดมั่นในหลัก จรรยาบรรณวิชาชีพ และนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต

แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2559

แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2559 มีทั้งหมด 5 ประเด็นยุทธศาสตร์ 7 เป้าประสงค์ที่สำคัญในการปฏิบัติงานประจำปีของมหาวิทยาลัย โดยมียุทธศาสตร์และ เป้าประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 2-1 แผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2559

ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 1 : การพัฒนาความเข้มแข็งในการจัดการศึกษาให้บัณฑิตมีคุณภาพ ตามมาตรฐานพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน		
เป้าประสงค์ที่ 2 : ผลิตบัณฑิตให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีทักษะในการดำรงชีวิตที่ดี		
กลยุทธ์ที่	มาตรการ	แนวทางการดำเนินงาน
3.การพัฒนาคุณภาพ นักศึกษาที่สะท้อน อัตลักษณ์ของ มหาวิทยาลัย	1.พัฒนาคุณภาพพื้นฐาน ของผู้เรียน	- ปรับพื้นฐานทางวิชาการให้นักศึกษามี ความพร้อมศึกษาต่อในวิชาที่เรียน

กลยุทธ์ที่ (ต่อ)	มาตรการ (ต่อ)	แนวทางการดำเนินงาน (ต่อ)
3.การพัฒนาคุณภาพนักศึกษาที่สะท้อนอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย (ต่อ)	2.พัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะ Soft Skill ตรงตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย 3.พัฒนาระบบการสนับสนุนนักศึกษาเก่ง (Premium Students) 4.พัฒนาระบบการติดตามผลการทำงานของบัณฑิต 5.สร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยฯ และศิษย์เก่า	- ปรับพื้นฐานทางสังคมให้นักศึกษามีความพร้อมในการปรับตัวเข้ากับการเรียนรู้และการใช้ชีวิตในสังคมในระดับมหาวิทยาลัย โดยให้อาจารย์ นักศึกษารุ่นพี่และรุ่นน้องทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน - จัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้ ความสามารถในวิชาการ ความคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์/จัดประกวดและรณรงค์การแสดงความคิดเห็นจากนักศึกษาอย่างน้อยปีละ 2 เรื่อง (ทั้ง 4 ปี) - จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการสื่อสาร, ส่งเสริมภาวะผู้นำ, การวางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเอง, การทำงานร่วมกันระหว่างนักศึกษา กับนักศึกษา ตลอดจนบุคคลภายนอก เพื่อพัฒนาคุณภาพนักศึกษาให้บัณฑิตพร้อมใช้ - จัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพและสุขภาพจิตที่ดี, รู้จักบริหารเวลาและมีความเป็นผู้ประกอบการ ฯลฯ - จัดกิจกรรมจิตสาธารณะ, กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีสิ่งแวดล้อม - จัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม - จัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม - เปิดสอนโปรแกรมการเรียนแบบ Fast Track สำหรับนักศึกษาที่มีความโดดเด่นทางด้านวิชาการ โดยใช้วิธีการยกเว้นวิชาเรียนพื้นฐาน หรือจัดการสอนแบบเนื้อหาเข้มข้นให้เป็นการเฉพาะตัวตามความถนัดของผู้เรียน เพื่อพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเต็มประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ (ต่อ)	มาตรการ (ต่อ)	แนวทางการดำเนินงาน (ต่อ)
		- พัฒนาระบบและกระบวนการติดตามผลภาวะการดำเนินงานของบัณฑิต - สร้างระบบติดตามความก้าวหน้าในการทำงานของบัณฑิต - จัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์และระลึกถึงอาทิ งานชุมนุมศิษย์เก่า กิจกรรมประกาศเกียรติคุณศิษย์เก่าดีเด่น - จัดโครงการ/กิจกรรมเพื่อเพิ่มพูนทักษะความสามารถ/กิจกรรมและเปลี่ยนรู้ให้แก่ศิษย์เก่า - สร้างฐานข้อมูลศิษย์เก่าเพื่อใช้ประโยชน์จากเครือข่ายศิษย์เก่า

4. กิจกรรมเสริมหลักสูตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ความหมาย

กิจกรรมนอกเหนือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน ซึ่งมหาวิทยาลัย และคณะดำเนินการขึ้น เพื่อเสริมสร้างทักษะ ประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถ ผ่านการทำกิจกรรมต่างๆ ที่ครอบคลุมการพัฒนา ด้านวิชาการและวิชาชีพ การบำเพ็ญประโยชน์ การรักษาสีงแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนกีฬาและนันทนาการ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และเสริมสร้างความเป็นคนเก่ง คนดี แก่นักศึกษา

สำหรับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่นักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกคนต้องเข้าร่วม แบ่งออกเป็น

1. นักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 – 5 ปี

นักศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรม จำนวนไม่น้อยกว่า 60 กิจกรรม และมีจำนวนชั่วโมงกิจกรรมรวม ไม่น้อยกว่า 200 ชั่วโมง ตลอดหลักสูตรการศึกษา โดยต้องเข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละปีการศึกษาไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง

2. นักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรเทียบโอน 2- 3 ปี ภาคปกติ

นักศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรม จำนวนไม่น้อยกว่า 30 กิจกรรม และมีจำนวนชั่วโมงกิจกรรมรวม ไม่น้อยกว่า 100 ชั่วโมง ตลอดหลักสูตรการศึกษา โดยต้องเข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละปีการศึกษาไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง

3. นักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรเทียบโอน 2 – 3 ปี ภาคสมทบ หรือ นอกศูนย์ที่ตั้ง

นักศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรม จำนวนไม่น้อยกว่า 10 กิจกรรม และมีจำนวนชั่วโมงกิจกรรมรวม ไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมง ตลอดหลักสูตรการศึกษา

โครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร

กิจกรรมเสริมหลักสูตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แบ่งกิจกรรมที่นักศึกษาต้องเข้าร่วมออกเป็น 3 กลุ่มกิจกรรม ได้แก่

1. กิจกรรมมหาวิทยาลัย หมายถึง กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้นักศึกษาทุกคนต้องเข้าร่วม และต้องเข้าร่วมกิจกรรมให้ครบ และมีจำนวนชั่วโมงกิจกรรม ดังต่อไปนี้

นักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตร 4 – 5 ปี นักศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 18 กิจกรรม และต้องมีจำนวนชั่วโมงกิจกรรม 60 ชั่วโมง ตลอดหลักสูตรการศึกษา

นักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรเทียบโอน 2 – 3 ปี ภาคปกติ นักศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 10 กิจกรรม และต้องมีจำนวนชั่วโมงกิจกรรม 30 ชั่วโมง ตลอดหลักสูตรการศึกษา

นักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรเทียบโอน 2 – 3 ปี ภาคสมทบ หรือนอกศูนย์ที่ตั้ง นักศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 3 กิจกรรม และต้องมีจำนวนชั่วโมงกิจกรรม 9 ชั่วโมง ตลอดหลักสูตรการศึกษา

2. กิจกรรมพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นบัณฑิตพึงประสงค์ หมายถึง กิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมให้นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีคุณลักษณะของบัณฑิตพึงประสงค์ (Ideal Graduates) อันได้แก่ มีความคิดเชิงสร้างสรรค์ มีทักษะในการประกอบอาชีพ รู้จักใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีทักษะในการสื่อสาร มีคุณภาพทางสังคม และมีทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยนักศึกษาจำเป็นต้องเข้าร่วม แต่นักศึกษาสามารถเลือกกิจกรรมที่จะเข้าร่วมได้ โดยมหาวิทยาลัยได้กำหนดกิจกรรมไว้ 5 ด้าน ดังต่อไปนี้

2.1 กิจกรรมวิชาการและวิชาชีพ (Academic and Vocational Activities) คือ กิจกรรมที่ดำเนินการโดยมหาวิทยาลัย คณะ หน่วยงานอื่นๆ ภายในมหาวิทยาลัย หรือ กิจกรรมที่จัดโดยหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นกิจกรรมด้านวิชาการและวิชาชีพที่ ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ ความเชี่ยวชาญในทักษะด้านต่างๆ ทั้งเชิงความคิดสร้างสรรค์ และการฝึกปฏิบัติด้านอาชีพ เช่น การฝึกอบรม การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การสัมมนาเชิง วิชาการ การแข่งขันทางวิชาการ การพัฒนาบุคลิกภาพ เป็นต้น

2.2 กิจกรรมกีฬาและนันทนาการ (Sport and Recreation Activities) คือ กิจกรรมที่ดำเนินการโดยมหาวิทยาลัย คณะ หน่วยงานอื่นๆ ภายในมหาวิทยาลัย หรือ กิจกรรมที่จัดโดยหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นกิจกรรมด้านกีฬา และนันทนาการที่ ส่งเสริมให้นักศึกษามีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ แข็งแรง ตลอดจนสร้างความสามัคคีระหว่างกัน เช่น กีฬา RMUTP เกมส์ กีฬามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแห่งประเทศไทย กิจกรรม การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ กิจกรรมรณรงค์ หรือฝึกอบรมเกี่ยวกับสุขภาพและการลดละเลิก สารเสพติด เป็นต้น

2.3 กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสีงแวดล้อม (Social or Environment Activities) คือ กิจกรรมที่ดำเนินการโดยมหาวิทยาลัย คณะ หน่วยงานอื่นๆ ภายในมหาวิทยาลัย หรือกิจกรรมที่จัดโดยหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมให้นักศึกษา รู้จักการบำเพ็ญประโยชน์ และรักษาสีงแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย รวมทั้ง กิจกรรมสร้างสรรค์สังคม ตลอดจนกิจกรรมสร้างเสริมจิตอาสา จิตสาธารณะ เช่น ค่ายอาสาพัฒนา ชนบท กิจกรรมบริจาคโลหิต กิจกรรมอนุรักษ์แหล่งน้ำลำคลอง กิจกรรมปลูกป่า เป็นต้น

2.4 กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม (Morality Activities) คือ กิจกรรมที่ ดำเนินการโดยมหาวิทยาลัย คณะ หน่วยงานอื่นๆ ภายในมหาวิทยาลัย หรือกิจกรรมที่จัดโดย หน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีคุณธรรม จริยธรรมอันดีงาม มีความซื่อสัตย์ ความกตัญญูกตเวที ฯลฯ เช่น โครงการธรรมะสอนใจ กิจกรรมทำดีเพื่อพ่อ เป็นต้น

2.5 กิจกรรมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม (Art and Cultural Activities) คือ กิจกรรม ที่ดำเนินการโดยมหาวิทยาลัย คณะ หน่วยงานอื่นๆ ภายในมหาวิทยาลัย หรือกิจกรรมที่จัด โดยหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมที่ส่งเสริม ปลูกฝังให้นักศึกษาเรียนรู้สังคมพหุวัฒนธรรม รู้จักศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม ขนบธรรมเนียม

ประเพณีสำคัญต่างๆ ของไทย ตลอดจนการแลกเปลี่ยนขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามไปยังบุคคลอื่นนอกสถาบัน เช่น กิจกรรมวันสงกรานต์ไทย กิจกรรมเกี่ยวกับศาสนา และวันสำคัญทางศาสนาต่างๆ กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมต่างประเทศ เป็นต้น

กิจกรรมพัฒนาทักษะสู่การเป็นบัณฑิตพึงประสงค์นี้ นักศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรมให้ครบทั้ง 5 ด้าน แต่ละด้านต้องไม่น้อยกว่า 1 กิจกรรม โดยนักศึกษาสามารถเลือกเข้าร่วมกิจกรรมได้ตามความสมัครใจ ซึ่งมีข้อกำหนด ดังนี้

- **นักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตร 4 – 5 ปี** นักศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรมจำนวนไม่น้อยกว่า 30 กิจกรรม และต้องมีจำนวนชั่วโมงกิจกรรมไม่น้อยกว่า 100 ชั่วโมง ตลอดหลักสูตรการศึกษา

- **นักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรเทียบโอน 2 – 3 ปี ภาคปกติ** นักศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรมจำนวนไม่น้อยกว่า 15 กิจกรรม และต้องมีจำนวนชั่วโมงกิจกรรมไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง ตลอดหลักสูตรการศึกษา

สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรเทียบโอน 2 – 3 ปี ภาคสมทบ หรือนอกศูนย์ที่ตั้ง ต้องเข้าร่วมกิจกรรมให้ครบอย่างน้อย 3 ด้าน แต่ละด้านต้องไม่น้อยกว่า 1 กิจกรรม ดังนี้

- **นักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรเทียบโอน 2 – 3 ปี ภาคสมทบ หรือนอกศูนย์ที่ตั้ง** นักศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรม จำนวนไม่น้อยกว่า 3 กิจกรรม และต้องมีชั่วโมงกิจกรรมไม่น้อยกว่า 9 ชั่วโมง ตลอดหลักสูตรการศึกษา

3. กิจกรรมเลือกเสรี หมายถึง กิจกรรมที่นักศึกษาสามารถเลือกเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างอิสระจาก แหล่งกิจกรรมภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย โดยต้องเข้าร่วมกิจกรรมให้ครบตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้

- **นักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตร 4 – 5 ปี** นักศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรมจำนวนไม่น้อยกว่า 12 กิจกรรม และต้องมีจำนวนชั่วโมงกิจกรรมไม่น้อยกว่า 40 ชั่วโมง ตลอดหลักสูตรการศึกษา

- **นักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรเทียบโอน 2 – 3 ปี ภาคปกติ** นักศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรมจำนวนไม่น้อยกว่า 5 กิจกรรม และต้องมีจำนวนชั่วโมงกิจกรรมไม่น้อยกว่า 20 ชั่วโมง ตลอดหลักสูตรการศึกษา

- นักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรเทียบโอน 2 – 3 ปี ภาคสมทบ หรือนอกศูนย์
ที่ตั้ง นักศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรมจำนวนไม่น้อยกว่า 4 กิจกรรม และต้องมีจำนวนชั่วโมง
กิจกรรมไม่น้อยกว่า 12 ชั่วโมง ตลอดหลักสูตรการศึกษา

ตารางที่ 2-2 สรุปโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร

	รายละเอียดจำนวนกิจกรรม/ชั่วโมงกิจกรรม					
	หลักสูตร 4 – 5 ปี		หลักสูตรเทียบโอน 2 – 3 ปี ภาคปกติ		หลักสูตรเทียบโอน 2 – 3 ปี ภาคสมทบ หรือนอกศูนย์ที่ตั้ง	
กิจกรรม เสริมหลักสูตร	จำนวน กิจกรรม	จำนวน ชั่วโมง กิจกรรม	จำนวน กิจกรรม	จำนวน ชั่วโมง กิจกรรม	จำนวน กิจกรรม	จำนวน ชั่วโมง กิจกรรม
	ไม่น้อยกว่า 60 กิจกรรม	ไม่น้อยกว่า 200 ชั่วโมง	ไม่น้อยกว่า 30 กิจกรรม	ไม่น้อยกว่า 100 ชั่วโมง	ไม่น้อยกว่า 10 กิจกรรม	ไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมง
1. กิจกรรม มหาวิทยาลัย	18 กิจกรรม	60 ชั่วโมง	10 กิจกรรม	30 ชั่วโมง	3 กิจกรรม	9 ชั่วโมง
2. กิจกรรมพัฒนา นักศึกษาสู่ การเป็นบัณฑิต พึงประสงค์	ไม่น้อยกว่า 30 กิจกรรม	ไม่น้อยกว่า 100 ชั่วโมง	ไม่น้อยกว่า 15 กิจกรรม	ไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง	ไม่น้อยกว่า 3 กิจกรรม	ไม่น้อยกว่า 9 ชั่วโมง
3. กิจกรรมเลือก เสรี	ไม่น้อยกว่า 12 กิจกรรม	ไม่น้อยกว่า 40 ชั่วโมง	ไม่น้อยกว่า 5 กิจกรรม	ไม่น้อยกว่า 20 ชั่วโมง	ไม่น้อยกว่า 4 กิจกรรม	ไม่น้อยกว่า 12 ชั่วโมง

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กาญจนา สหัทธกัน (2545) การประเมินและดัชนีชี้บ่งระดับความพึงพอใจของ
นักศึกษา ด้านกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาที่มีต่อการรับรองระบบคุณภาพตามมาตรฐาน
ISO 9002 : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการประเมินระดับ
ความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา 4 ด้าน (ด้านวิชาการ ด้านกีฬา
ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านศิลปวัฒนธรรม) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ
คณะกรรมการสโมสรนักศึกษา และคณะกรรมการชมรมในสังกัดสโมสรนักศึกษา มหาวิทยาลัย
เซนต์จอห์น ประจำปีการศึกษา 2544 และ ปีการศึกษา 2545 จำนวน 182 คน สถิติที่ใช้ใน
การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์

ตัวประกอบ (Factor Analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1.ระดับการรับรู้ของนักศึกษาในเรื่องมาตรฐานระบบคุณภาพ ISO 9002 นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 62.1) มีความรู้และความเข้าใจในเรื่องระบบคุณภาพ มาตรฐาน ISO 9002 ในระดับปานกลาง ด้านสภาพการเปลี่ยนแปลง หลังจากการนำระบบคุณภาพเข้ามาใช้ประโยชน์นักศึกษาประมาณครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 50.5) เห็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระดับปานกลาง 2.การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนา นักศึกษา ปรากฏผลว่า นักศึกษาที่ถูกสำรวจส่วนใหญ่จะมีสถานภาพที่เกี่ยวข้องกับการดำรงตำแหน่ง หรือหน้าที่งานที่ปรากฏอยู่ในส่วนต่างๆ ในคณะกรรมการสโมสรนักศึกษา และในคณะกรรมการหรือการเป็นสมาชิกในส่วนต่างๆ ของชมรมที่สังกัดอยู่กับสโมสรนักศึกษา จึงสรุปได้อย่างชัดเจนว่า การเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาเกิดขึ้นจากความต้องการของนักศึกษาโดยตรง 3.การประเมินและดัชนีบ่งระดับความพึงพอใจของ นักศึกษาด้านกิจกรรมการพัฒนานักศึกษา 4 ด้าน (ด้านวิชาการ ด้านกีฬา ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านศิลปวัฒนธรรม) ที่มีต่อการรับรองระบบคุณภาพ ISO 9002 โดยการวิเคราะห์ตัวประกอบปัจจัยร่วม (Factor Analysis) ปรากฏผลอย่างเป็น “รูปธรรม” ด้วยสมการทางคณิตศาสตร์ ที่พบระดับความพึงพอใจสูงสุดในภาพรวมของนักศึกษา คือ .805 (การอำนวยความสะดวกของมหาวิทยาลัย) .766 (การให้คำปรึกษาของอาจารย์และเจ้าหน้าที่ในสำนักกิจการนักศึกษา) .734 (การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม)

สุวิมล บุญจันทร์ (2547) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของนักศึกษากับการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรและศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ชั้นปีที่ 1 - ชั้นปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีในปีการศึกษา 2543 (ภาคปกติ 16 คณะ) จำนวน 300 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (percentage) และ ไคสแควร์ (chi-square) ผลการวิจัยพบว่า 1) สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง คือ เพศ อายุ คณะ คณะนั้นเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) 2) ปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ได้แก่ (1) ประเภทกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่นักศึกษาสนใจเข้าร่วม ทั้งนักศึกษาที่เคยและไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมใน 3 ด้าน เช่นเดียวกัน คือ ด้านการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมและทรัพยากร ด้านอาสาพัฒนาและบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกีฬา (2) ช่วงระยะเวลาที่เหมาะสมในการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนักศึกษาที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมและไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรเห็นว่า ช่วงระยะเวลาที่เหมาะสม คือ ช่วงการศึกษาภาคฤดูร้อน ช่วงปิดภาคการศึกษาต้น และช่วงปิดภาค

การศึกษาปลาย (3) แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีแรงจูงใจ คือ การได้รับการยอมรับจากเพื่อนนักศึกษา การได้รับสิทธิในการอยู่หอพักของมหาวิทยาลัย และการได้รับการยอมรับจากอาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง นักศึกษาที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีแรงจูงใจ คือ การทำงานในตำแหน่งกรรมการสภานักศึกษา การได้รับการยอมรับจากเพื่อนนักศึกษา และการได้รับเกียรติบัตรรับรองการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร (4) ประโยชน์ในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร คือ ได้ฝึกความเสียสละ ได้รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่นและเพื่อสุขภาพร่างกาย 3) ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรนักศึกษามีความเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

จตุพร นาคิต (2548) ความเป็นผู้นำ ความเป็นผู้คิดก้าวหน้า และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความเป็นผู้นำ ความเป็นผู้คิดก้าวหน้า และการได้รับการสนับสนุนทางสังคม และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเป็นผู้นำ ความเป็นผู้คิดก้าวหน้า และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรมากและนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรน้อย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรมาก เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เป็นประธาน และ/หรือกรรมการของกลุ่มกิจกรรม หรือชมรมต่างๆ ในมหาวิทยาลัย ส่วนนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรน้อย เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรม หรือชมรมต่างๆ ในมหาวิทยาลัย หรือไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมใดๆ จำนวน 375 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากรสองกลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรมาก และนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรน้อย มีความเป็นผู้นำ ความเป็นผู้คิดก้าวหน้า และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรมาก มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้นำ ความเป็นผู้คิดก้าวหน้า และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมสูงกว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรน้อย

ลิขนะ พงศาปาน (2550) การพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรคริสตจริยธรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีธรรมราชศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรคริสตจริยธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีธรรมราชศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนศรีธรรมราชศึกษา จำนวน 44 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ t-test และหาค่าเฉลี่ยร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรคริสตจริยธรรมที่ได้พัฒนาขึ้นเป็นลักษณะกิจกรรม 2 ประเภท คือ กิจกรรมการเรียนรู้หลักคำสอนด้านคุณธรรมจริยธรรม

และกิจกรรมในภาคปฏิบัติใช้เวลาระหว่างสัปดาห์ รวมถึงโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิต ซึ่งแต่ละกิจกรรมพบว่า ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและเสริมสร้างในด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และได้รับประโยชน์อย่างมาก มีค่าเฉลี่ยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรคริสตจริยธรรม มีค่าสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีพฤติกรรมมีส่วนร่วมของผู้เรียนทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับน่าพอใจ และความคิดเห็นของนักเรียนและครูที่ปรึกษากิจกรรม ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

น้ำทิพย์ บุญเต็ม (2552) การรับรู้ และความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้และความต้องการของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬาและนันทนาการ และเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคณะวิชา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาทุกคณะทุกชั้นปี จำนวน 302 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ด้วยสถิติทดสอบ t-test และ One way ANOVA ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ในกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลางทุกด้านและเมื่อเปรียบเทียบระดับการรับรู้ในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคณะวิชา พบว่า นักศึกษามีการรับรู้ในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในด้านวิชาการ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬาและนันทนาการ แตกต่างกันในส่วนความต้องการของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา พบว่า ในภาพรวมนักศึกษามีความต้องการอยู่ในระดับมากทุกด้าน และเมื่อเปรียบเทียบระดับความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคณะวิชา พบว่านักศึกษามีความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในด้านวิชาการ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬาและนันทนาการ แตกต่างกัน

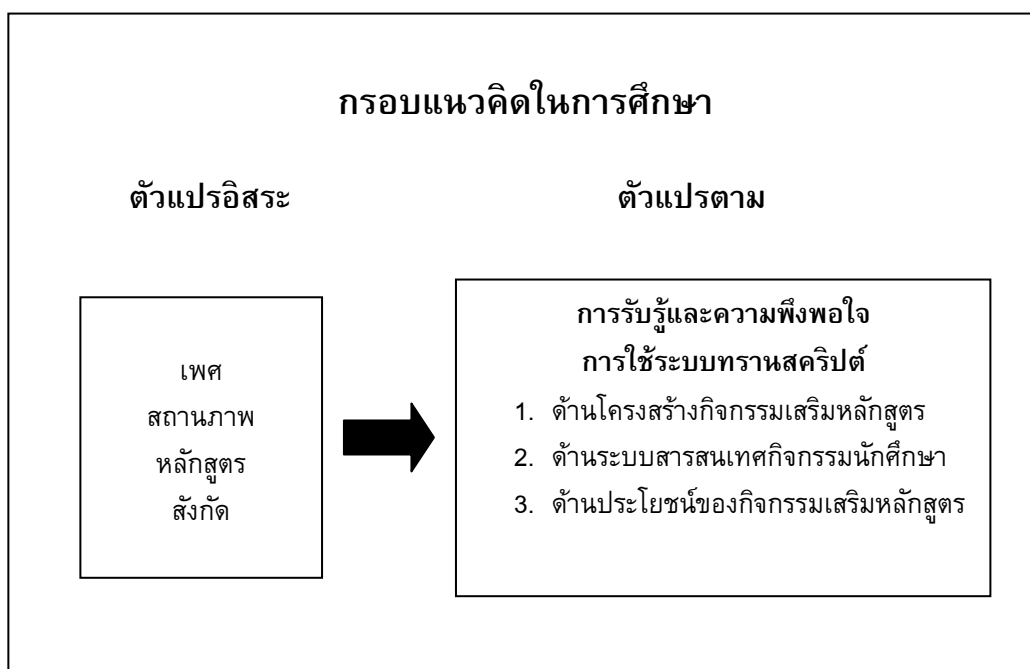
สุคี ศรีวงศ์พากร (2554) การศึกษาความสัมพันธ์เกี่ยวกับการรับรู้ ทศนคติ กับการเข้าร่วมกิจกรรมตามนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3D) ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ การรับรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีกับการเข้าร่วมกิจกรรมตามนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3D) ได้แก่ ด้านประชาธิปไตย (Democracy) ด้านคุณธรรมจริยธรรมและความเป็นไทย (Decency) และด้านภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติด (Drug-Free) ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครทุกชั้นปี ในปีการศึกษา 2553 จาก 9 คณะ จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบ t-test และ f-test แบบ One way ANOVA และวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร รับรู้ข่าวสารจากการประชาสัมพันธ์ของ คณะ/มหาวิทยาลัย เกี่ยวกับนโยบายสถานศึกษา 3 ดี อยู่ในระดับปานกลาง มีทัศนคติต่อนโยบายสถานศึกษา 3 ดี ในภาพรวมนักศึกษามีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้าน คุณธรรมจริยธรรมและความเป็นไทย อยู่ในระดับมาก และด้านประชาธิปไตย ด้านภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติด อยู่ในระดับปานกลาง และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่มหาวิทยาลัย ดำเนินการตามนโยบายสถานศึกษา 3 ดี อยู่ในระดับมาก ทั้งในภาพรวมและรายด้าน และการทดสอบสมมติฐาน พบว่า 1.เพศต่างกัน นักศึกษามีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากการประชาสัมพันธ์ของคณะ/มหาวิทยาลัย เกี่ยวกับนโยบายสถานศึกษา 3 ดี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคณะที่ศึกษาต่างกัน นักศึกษามี การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากการประชาสัมพันธ์ของคณะ/มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับนโยบายสถานศึกษา 3 ดี ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญที่ .05 2.เพศและคณะที่ศึกษาต่างกัน นักศึกษามีทัศนคติต่อนโยบายสถานศึกษา 3 ดี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3.เพศและคณะที่ศึกษาต่างกัน นักศึกษามีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยดำเนินการตามนโยบายสถานศึกษา 3 ดี แตกต่างกัน 4.การรับรู้ข่าวสารจาก การประชาสัมพันธ์ของคณะ/มหาวิทยาลัย เกี่ยวกับนโยบายสถานศึกษา 3 ดี มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยดำเนินการตามนโยบายสถานศึกษา 3 ดี 5.ทัศนคติต่อนโยบายสถานศึกษา 3 ดี มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยดำเนินการตามนโยบายสถานศึกษา 3 ดี

ผะอบ ทองคำ (2556) ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแพร่ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาจังหวัดศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของ นักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแพร่ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาจังหวัดศึกษาและศึกษา ปัญหาข้อเสนอแนะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแพร่ที่ ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 2 และ 3 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 110 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า 1.ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแพร่ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชา จังหวัดศึกษาอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2.ปัญหาและข้อเสนอแนะ คือ ปัญหาด้านระยะเวลาเรียน ในรายวิชานี้มีเวลาน้อยเกินไปไม่เพียงพอในการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งการเรียนรู้ของชุมชน สื่อการเรียนรู้อยังมีไม่เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา มีข้อเสนอแนะ คือ ควรลงไป ศึกษาจากแหล่งการเรียนรู้ของชุมชนที่สำคัญของจังหวัดในแต่ละอำเภอ และควรมีการจัด กิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานระหว่างประวัติศาสตร์ของจังหวัดกับการละเล่นพื้นบ้าน

6. กรอบแนวคิดในการศึกษา

จากการทบทวนเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สำหรับการศึกษาเกี่ยวกับการสำรวจการรับรู้และความพึงพอใจของการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรมของนักศึกษาและบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยได้สรุปกรอบแนวคิดดังนี้

ภาพที่ 2-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษา เรื่อง การสำรวจการรับรู้และความพึงพอใจของการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรมของนักศึกษาและบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งใช้วิธีการสำรวจ (Survey) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. การแปลความ

1.ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการรับรู้ และความพึงพอใจของการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรมของนักศึกษาและบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยมีประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่

1. นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ทั้ง 9 คณะ ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2557 ในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 4,437 คน (ข้อมูล : สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ปีการศึกษา 2557)
2. บุคลากรฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา ทั้ง 9 คณะ ในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวนคณะละ 3 คน รวมเป็น 27 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2557 จำนวน 4,437 คน และบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษา ทั้ง 9 คณะ จำนวนคณะละ 3 คน รวมเป็น 27 คน ในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยการสุ่มตัวอย่าง ตามขั้นตอนดังนี้

1) ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามที่คุณวิจัยได้กำหนดเกณฑ์ เงื่อนไข และคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างไว้ล่วงหน้าเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษา ทั้ง 9 คณะของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2) ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) เป็นการกำหนดพื้นที่ที่ต้องการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 และบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษา ทั้ง 9 คณะ ในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

3) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการหาขนาดตัวอย่างประชากรของ Taro Yamane (Yamane, 1973: 725) และกำหนดค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 95% เกี่ยวกับการสุ่มตัวอย่าง หรือยอมให้ค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ .05 ดังสูตรต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย

n = จำนวนของขนาดตัวอย่าง

N = จำนวนรวมทั้งหมดของประชากรที่ใช้ศึกษา

e = ความผิดพลาดที่ยอมรับได้
(ในการศึกษานี้กำหนดให้เท่ากับ .05)

แทนค่า

$$n = \frac{4,437}{1 + (4,437 \times (.05^2))}$$

$$= 366.92$$

ดังนั้น จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้จึงเท่ากับ 367 คน

4) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจำแนกเป็นคณะที่ศึกษา โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นสัดส่วน (Proportional Stratified Sampling) โดยคำนวณตามสูตรดังนี้

$\frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนนักศึกษาแต่ละคณะ}}{\text{จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร}}$
--

จากการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะที่ศึกษา โดยคำนวณเป็นสัดส่วนกับขนาดประชากร ดังแสดงในตารางที่ 3-1

ตารางที่ 3-1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2557 และบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสังกัด

สังกัด	นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1		บุคลากร ฝ่ายกิจการนักศึกษา
	จำนวน	จำนวน	จำนวน
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มตัวอย่าง
1. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	385	32	3
2. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	570	47	3
3. คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	235	19	3
4. คณะบริหารธุรกิจ	1,709	141	3
5. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	169	14	3
6. คณะวิศวกรรมศาสตร์	769	64	3
7. คณะศิลปศาสตร์	252	21	3
8. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	153	13	3
9. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	195	16	3
รวม	4,437	367	27
			394

5) ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยจะทำการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้ง 9 คณะ ในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปีการศึกษา 2557 จำนวน 367 คน และบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษา ทั้ง 9 คณะ คณะละ 3 คน จำนวน 27 คน ซึ่งจะเก็บข้อมูลให้ครบ 394 ตัวอย่าง ตามสัดส่วนที่กำหนดไว้

2.เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง เป็นแบบสอบถาม สำนักรวจการรับรู้และความพึงพอใจของการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรมของนักศึกษาและบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยคำถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ประกอบด้วย เพศ สถานภาพ หลักสูตร และสังกัดคณะ จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) โดยคำถามมีลักษณะเป็นแบบให้เลือกตอบ 1 คำตอบจากหลายตัวเลือก (Multiple Choice Question) จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ระบบ ทรานสคริปต์กิจกรรม ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยคำถามมีลักษณะเป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า (Rating Scale) มี 3 ด้าน คือ

ด้านโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร	จำนวน 5 ข้อ
ด้านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา	จำนวน 5 ข้อ
ด้านประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร	จำนวน 5 ข้อ

โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน
เห็นด้วย	ให้ 4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยมีลักษณะข้อคำถามปลายเปิด (Open Ended)

การสร้างเครื่องมือในการทำวิจัย

แบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องการรับรู้และความพึงพอใจของการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรมของนักศึกษาและบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย กำหนดนิยาม และเพื่อใช้เป็นแนวทางการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามการรับรู้และความพึงพอใจ ของการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม ของนักศึกษาและบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยกำหนดขอบเขต และเนื้อหาให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ รวม 3 ด้าน คือ

1. ด้านโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร
2. ด้านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา
3. ด้านประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น มาหาค่าความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านได้แก่

1. นางประดิษฐา นาครักษา	นาครักษา	ผู้อำนวยการ
กองพัฒนานักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. นางสาวมัลลิกา วีระสัย	วีระสัย	หัวหน้างานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ
กองพัฒนานักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
3. นายสมโภชน์ กุลธารารมณ	กุลธารารมณ	หัวหน้างานพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ รวบรวมความคิดเห็นและคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ และหาดัชนีความสอดคล้อง (Content validity index : CVI) ได้เท่ากับ 0.91

นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาจำนวน 30 คน และนำมาตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α –Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach's alpha ซึ่งได้ค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามไม่น้อยกว่า 0.70 โดยค่า reliability ของแบบสอบถามนี้ได้เท่ากับ 0.84 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อถือได้ สามารถนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป

3.การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามสำรวจการรับรู้และความพึงพอใจ ของการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรมของนักศึกษาและบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไปให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำด้วยตนเอง ในการตอบแบบสอบถาม จำนวน 367 ชุด และให้บุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษา ทั้ง 9 คณะ ในการตอบแบบสอบถาม จำนวน

27 ชุด โดยผู้วิจัยได้อธิบายวัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่จะได้รับจากการให้ข้อมูลของนักศึกษา และบุคลากร เพื่อให้ให้นักศึกษาและบุคลากรเข้าใจความสำคัญของการวิจัย และตั้งใจตอบแบบสอบถามมากขึ้น

4.การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัย (IBM SPSS Statistics) มีขั้นตอน ดังนี้

1.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถาม

1.2 บันทึกข้อมูลที่เป็นรหัสลงในแบบบันทึกข้อมูล และเครื่องคอมพิวเตอร์ตามลำดับ

1.3 ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสำหรับการวิจัย

1.4 ประมวลผลข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

2. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ และสมมติฐาน โดยใช้สถิติ ดังต่อไปนี้

1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาร้อยละ (Percentage)

1.2 วิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้และความพึงพอใจของการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรมของนักศึกษาและบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้แก่ ด้านโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านประเภทกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา และด้านประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ (Frequency) หาร้อยละ (Percentage) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1.3 ทดสอบสมมติฐานใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ค่าสถิติ t-test และ One – Way ANOVA กรณีพบว่ามีความสำคัญทางสถิติจะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ (Scheffe's Method)

1.4 การวิเคราะห์ลักษณะข้อคำถามปลายเปิด (Open Ended) จะใช้วิธีโดยการวิเคราะห์สรุปแบบอุปนัย (Analysis Induction) คือ เป็นการนำข้อมูลเชิงรูปธรรมที่ได้มาทำการสรุปเพื่อวิเคราะห์หาบทสรุปร่วมกันของเรื่องนั้น

5.การแปลความ

ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{สูตรการหาอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้นที่ต้องการ}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

คะแนนเฉลี่ย

4.21 – 5.00

3.41 – 4.20

2.61 – 3.40

1.81 – 2.60

1.00 – 1.80

ระดับความพึงพอใจ

พึงพอใจมากที่สุด

พึงพอใจมาก

พึงพอใจปานกลาง

พึงพอใจน้อย

พึงพอใจน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง “สำรวจการรับรู้และความพึงพอใจของการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรมของนักศึกษา และบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” โดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ทั้ง 9 คณะที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2557 จำนวน 367 คน และบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษาทั้ง 9 คณะ ในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 27 คน โดยมีแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 394 ชุด ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร)

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาและบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร)

ตอนที่ 4 ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความพึงพอใจของการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของนักศึกษา และบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	208	56.7
หญิง	159	43.3
รวม	367	100

จากตารางที่ 4-1 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 56.7 และเพศหญิง จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3

ตารางที่ 4-2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามหลักสูตรการศึกษา

ปริญญาตรีหลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
หลักสูตร 4 – 5 ปี	309	84.2
หลักสูตรเทียบโอน 2 – 3 ปี ภาคปกติ	50	13.6
หลักสูตรเทียบโอน 2 – 3 ปี ภาคสมทบ หรือนอกศูนย์ที่ตั้ง	8	2.2
รวม	367	100.00

จากตารางที่ 4-2 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตร 4 – 5 ปี จำนวน 309 คน คิดเป็นร้อยละ 84.2 รองลงมา คือนักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรเทียบโอน 2 – 3 ปี ภาคปกติ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 และนักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรเทียบโอน 2 – 3 ปี ภาคสมทบ หรือนอกศูนย์ที่ตั้ง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2

ตารางที่ 4-3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสังกัดคณะ

สังกัดคณะ	จำนวน	ร้อยละ
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	32	8.7
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	47	12.8
คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	19	5.2
คณะบริหารธุรกิจ	141	38.4
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	14	3.8
คณะวิศวกรรมศาสตร์	64	17.4
คณะศิลปศาสตร์	21	5.7
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	13	3.5
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	16	4.4
รวม	367	100.00

จากตารางที่ 4-3 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่สังกัดคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 38.4 คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 ตามลำดับ และน้อยที่สุด คือ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5

ข้อมูลทั่วไปของบุคลากร

ตารางที่ 4-4 จำนวนและร้อยละของบุคลากรที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	13	48.1
หญิง	14	51.9
รวม	27	100.00

จากตารางที่ 4-4 ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 51.9 และเพศชาย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 48.1

ตารางที่ 4-5 จำนวนและร้อยละของบุคลากรที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสังกัดคณะ

สังกัดคณะ	จำนวน	ร้อยละ
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	3	11.1
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	3	11.1
คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	3	11.1
คณะบริหารธุรกิจ	3	11.1
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3	11.1
คณะวิศวกรรมศาสตร์	3	11.1
คณะศิลปศาสตร์	3	11.1
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	3	11.1
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	3	11.1
รวม	27	100.00

จากตารางที่ 4-5 ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรที่ตอบแบบสอบถาม แต่ละสังกัดคณะมีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1

ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาและบุคลากร

ตารางที่ 4-6 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาและบุคลากรที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	221	56.1
หญิง	173	43.9
รวม	394	100.00

จากตารางที่ 4-6 ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 56.1 และเพศหญิง จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9

ตารางที่ 4-7 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาและบุคลากรที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
นักศึกษา	367	93.1
บุคลากร	27	6.9
รวม	394	100.00

จากตารางที่ 4-7 ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นนักศึกษา จำนวน 367 คน คิดเป็นร้อยละ 93.1 และบุคลากร จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9

ตารางที่ 4-8 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาและบุคลากรที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสังกัดคณะ

สังกัดคณะ	จำนวน	ร้อยละ
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	35	8.9
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	50	12.7
คณะเทคโนโลยีสารมวลชน	22	5.6
คณะบริหารธุรกิจ	144	36.5
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	17	4.3
คณะวิศวกรรมศาสตร์	67	17.0
คณะศิลปศาสตร์	24	6.1
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	16	4.1
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	19	4.8
รวม	394	100.00

จากตารางที่ 4-8 ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่สังกัดคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 ตามลำดับ และน้อยที่สุด คือ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1

ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร)

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของนักศึกษา

ตารางที่ 4-9 ระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของนักศึกษา

ข้อคำถาม	ตอบถูก	ร้อยละ	ตอบผิด	ร้อยละ
1. ข้อใดไม่ใช่ความหมายของกิจกรรมเสริมหลักสูตร	204	55.6	163	44.4
2. นักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 – 5 ปี จะต้องเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่ากี่กิจกรรม และมีชั่วโมงกิจกรรมรวมไม่น้อยกว่ากี่ชั่วโมง	248	67.6	119	32.4
3. โครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร ประกอบด้วยอะไรบ้าง	212	57.8	155	42.2
4. กิจกรรมพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นบัณฑิตพึงประสงค์ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตร 4 – 5 ปี จะต้องเข้าร่วมกิจกรรมจำนวนไม่น้อยกว่ากี่กิจกรรม และจำนวนชั่วโมงกิจกรรมไม่น้อยกว่ากี่ชั่วโมง	183	49.9	184	50.1
5. ข้อใดคือการไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร	165	45.0	202	55.0
6. นักศึกษาสามารถเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้จากที่ใดบ้าง	247	67.3	120	32.7
7. กิจกรรม/โครงการ 1 โครงการ สามารถเทียบค่าประสบการณ์กิจกรรมได้ที่ด้าน	174	47.4	193	52.6
8. นักศึกษาสามารถติดตามข้อมูลกิจกรรม/โครงการ ฯลฯ สามารถค้นหาได้จากเว็บไซต์ใด	195	53.1	172	46.9
9. นักศึกษาสามารถขอใบรับรองกิจกรรมเสริม – หลักสูตรได้จากที่ใด	138	37.6	229	62.4
10. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ของทรานสคริปต์กิจกรรม (ใบรับรองกิจกรรมเสริมหลักสูตร)	168	45.8	199	54.2
ผลรวมเฉลี่ย	193.4	52.71	173.6	47.29

จากตารางที่ 4-9 พบว่า ผลรวมเฉลี่ยของนักศึกษาที่ตอบถูก คือ 193.4 คน คิดเป็นร้อยละ 52.71 และตอบผิด 173.6 คน คิดเป็นร้อยละ 47.29 โดยหัวข้อที่ตอบถูก มากที่สุดคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 – 5 ปี จะต้องเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่าที่กิจกรรม และมีชั่วโมงกิจกรรมรวมไม่น้อยกว่าที่ชั่วโมง มีผู้ตอบถูก 248 คน คิดเป็นร้อยละ 67.6 และหัวข้อที่ตอบถูกน้อยที่สุด คือ ข้อนักศึกษาสามารถขอใบรับรองกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้จากที่ใด มีผู้ตอบถูก 138 คน คิดเป็นร้อยละ 37.6

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของบุคลากร

ตารางที่ 4-10 ระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของบุคลากร

ข้อคำถาม	ตอบถูก	ร้อยละ	ตอบผิด	ร้อยละ
1. ข้อใดไม่ใช่ความหมายของกิจกรรมเสริมหลักสูตร	12	44.4	15	55.6
2. นักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 – 5 ปี จะต้องเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่าที่กิจกรรม และมีชั่วโมงกิจกรรมรวมไม่น้อยกว่าที่ชั่วโมง	22	81.5	5	18.5
3. โครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร ประกอบด้วยอะไรบ้าง	16	59.3	11	40.7
4. กิจกรรมพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นบัณฑิตพึงประสงค์ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตร 4 – 5 ปี จะต้องเข้าร่วมกิจกรรมจำนวนไม่น้อยกว่าที่กิจกรรม และจำนวนชั่วโมงกิจกรรมไม่น้อยกว่าที่ชั่วโมง	16	59.3	11	40.7
5. ข้อใดคือการไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร	15	55.6	12	44.4
6. นักศึกษาสามารถเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้จากที่ใดบ้าง	26	96.3	1	3.7
7. กิจกรรม/โครงการ 1 โครงการ สามารถเทียบค่าประสบการณ์กิจกรรมได้ที่ด้าน	10	37.0	17	63.0
8. นักศึกษาสามารถติดตามข้อมูลกิจกรรม/โครงการ ฯลฯ สามารถค้นหาได้จากเว็บไซต์ใด	20	74.1	7	25.9
9. นักศึกษาสามารถขอใบรับรองกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้จากที่ใด	12	44.4	15	55.6
10. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ของทรานสคริปต์กิจกรรม (ใบรับรองกิจกรรมเสริมหลักสูตร)	24	88.9	3	11.1
ผลรวมเฉลี่ย	17.3	64.08	9.7	35.92

จากตารางที่ 4-10 พบว่า ผลรวมเฉลี่ยของบุคลากรที่ตอบถูก คือ 17.3 คน คิดเป็นร้อยละ 64.08 และตอบผิด 9.7 คน คิดเป็นร้อยละ 35.92 โดยหัวข้อที่ตอบถูก มากที่สุด คือ นักศึกษาสามารถเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้จากที่ใดบ้าง มีผู้ตอบถูก 26 คน คิดเป็นร้อยละ 96.3 และหัวข้อที่ตอบถูกน้อยที่สุด คือ กิจกรรม/โครงการ 1 โครงการ สามารถเทียบค่าประสบการณ์กิจกรรมได้กี่ด้าน มีผู้ตอบถูก 10 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของนักศึกษาและบุคลากร

ตารางที่ 4-11 ระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของนักศึกษาและบุคลากร

ข้อคำถาม	ตอบถูก	ร้อยละ	ตอบผิด	ร้อยละ
1. ข้อใดไม่ใช่ความหมายของกิจกรรมเสริมหลักสูตร	216	54.8	178	45.2
2. นักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 – 5 ปี จะต้องเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่ากี่กิจกรรม และมีชั่วโมงกิจกรรมรวมไม่น้อยกว่ากี่ชั่วโมง	270	68.5	124	31.5
3. โครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร ประกอบด้วย อะไรบ้าง	228	57.9	166	42.1
4. กิจกรรมพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นบัณฑิต ฟังประสงค์ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตร 4 – 5 ปี จะต้องเข้าร่วมกิจกรรม จำนวนไม่น้อยกว่ากี่กิจกรรม และจำนวน ชั่วโมงกิจกรรมไม่น้อยกว่ากี่ชั่วโมง	199	50.5	195	49.5
5. ข้อใดคือการไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร	180	45.7	214	54.3
6. นักศึกษาสามารถเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ได้จากที่ใดบ้าง	273	69.3	121	30.7
7. กิจกรรม/โครงการ 1 โครงการ สามารถเทียบ ค่าประสบการณ์กิจกรรมได้กี่ด้าน	184	46.7	210	53.3
8. นักศึกษาสามารถติดตามข้อมูลกิจกรรม/โครงการ ฯลฯ สามารถค้นหาได้จากเว็บไซต์ใด	215	54.6	179	45.4
9. นักศึกษาสามารถขอใบรับรองกิจกรรมเสริมหลักสูตร ได้จากที่ใด	150	38.1	244	61.9
10. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ของทรานสคริปต์กิจกรรม (ใบรับรองกิจกรรมเสริมหลักสูตร)	192	48.7	202	51.3
ผลรวมเฉลี่ย	210.7	53.48	183.3	46.52

จากตารางที่ 4-11 พบว่า ผลรวมเฉลี่ยของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบถูก คือ 210.7 คน คิดเป็นร้อยละ 53.48 และตอบผิด 183.3 คน คิดเป็นร้อยละ 46.52 โดยหัวข้อที่มีผู้ตอบถูกมากที่สุด คือ ขอนักศึกษาสามารถเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้จากที่ใดบ้าง มีผู้ตอบถูก 273 คน คิดเป็นร้อยละ 69.3 และหัวข้อที่มีผู้ตอบถูกน้อยที่สุด คือ ขอนักศึกษาสามารถขอใบรับรองกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้จากที่ใด มีผู้ตอบถูก 150 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาและบุคลากรที่มีต่อการใช้ระบบ ทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร)

ข้อมูลความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของนักศึกษา

ตารางที่ 4-12 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) การแปลความและการจัดอันดับของ
ความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ด้านโครงสร้าง

ด้านโครงสร้าง กิจกรรมเสริมหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น								
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	$S.D.$	แปลความ	อันดับ
1 มหาวิทยาลัยมีนโยบาย การบริหารจัดการในการ จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่ชัดเจน	129 (35.1)	191 (52.0)	45 (12.3)	1 (0.3)	1 (0.3)	4.22	.682	มากที่สุด	1
2 โครงสร้างกิจกรรมเสริม - หลักสูตร สามารถ ครอบคลุมทุกกิจกรรม ในมหาวิทยาลัย	115 (31.3)	190 (51.8)	62 (16.9)	-	-	4.14	.680	มาก	2
3 โครงสร้างกิจกรรมเสริม - หลักสูตร ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่มกิจกรรม ที่นักศึกษา ต้องเข้าร่วมมีความเหมาะสม	102 (27.8)	205 (55.9)	56 (15.3)	4 (1.1)	-	4.10	.682	มาก	5
4 จำนวนกิจกรรมและจำนวน ชั่วโมงกิจกรรมที่ต้อง เข้าร่วมตลอดจนจบ การศึกษา ในแต่ละหลักสูตร ที่กำหนดไว้มีความ - เหมาะสมและเพียงพอ	122 (33.2)	177 (48.2)	59 (16.1)	8 (2.2)	1 (0.3)	4.12	.770	มาก	3
5 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีความสอดคล้องกับความ - ต้องการของนักศึกษาและ สภาพที่เป็นจริงของสังคม	108 (29.4)	197 (53.7)	55 (15.0)	7 (1.9)	-	4.11	.715	มาก	4
ภาพรวม						4.13	.475	มาก	-

จากตารางที่ 4-12 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) การแปลความ และการจัดอันดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ด้านโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, $S.D. = 0.475$) และเมื่อพิจารณารายข้อ ได้ดังนี้

มหาวิทยาลัยมีนโยบายการบริหารจัดการในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ชัดเจน เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 4.22$, $S.D. = 0.682$) รองลงมาคือ โครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตรสามารถครอบคลุมทุกกิจกรรมในมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.14$, $S.D. = 0.680$) และอันดับสุดท้าย คือ โครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่มกิจกรรม ที่นักศึกษาต้องเข้าร่วมมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.10$, $S.D. = 0.682$)

ตารางที่ 4-13 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) การแปลความและการจัดอันดับ
ของความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร)
ด้านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา

ด้านระบบสารสนเทศ กิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	$S.D.$	แปล ความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1 มหาวิทยาลัยได้มีการ ชี้แจงและให้ข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรแก่บุคลากร และนักศึกษาอย่างทั่วถึง เหมาะสม	117 (31.9)	194 (52.9)	52 (14.2)	4 (1.1)	-	4.16	.694	มาก	1
2 กระบวนการทำงาน เกี่ยวกับทรานสคริปต์ กิจกรรม มีบุคลากร รับผิดชอบในการติดต่อ ประสานงานการจัด กิจกรรมแต่ละประเภท อย่างเหมาะสม	91 (24.8)	193 (52.6)	76 (20.7)	6 (1.6)	1 (0.3)	4.00	.739	มาก	3
3 มีการประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรมเสริม - หลักสูตรให้ทราบอย่าง ทั่วถึงก่อนการจัดกิจกรรม รวมถึงการเข้าถึงข้อมูล ข่าวสารประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับกิจกรรมเสริม - หลักสูตรนักศึกษา มีเพียงพอ	84 (22.9)	190 (51.8)	88 (24.0)	4 (1.1)	1 (0.3)	3.96	.733	มาก	4

ตารางที่ 4-13 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) การแปลความและการจัดอันดับ
ของความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร)
ด้านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา (ต่อ)

ด้านระบบสารสนเทศ กิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น								
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	$S.D.$	แปลความ	อันดับ
4 มหาวิทยาลัยมีความพร้อม ที่ใช้ระบบสารสนเทศ กิจกรรมนักศึกษา โดย ระบบมีความแม่นยำ และมีประสิทธิภาพ	87 (23.7)	188 (51.2)	78 (21.3)	14 (3.8)	-	3.95	.775	มาก	5
5 ระบบสารสนเทศกิจกรรม นักศึกษาช่วยให้ การปฏิบัติงานด้าน กิจกรรมนักศึกษา มีความสะดวกขึ้น	106 (28.9)	204 (55.6)	47 (12.8)	10 (2.7)	-	4.11	.718	มาก	2
ภาพรวม						4.03	.515	มาก	-

จากตารางที่ 4-13 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) การแปลความ และการจัดอันดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$, $S.D. = 0.515$) และเมื่อพิจารณารายข้อ ได้ดังนี้

มหาวิทยาลัยได้มีการชี้แจงและให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร แก่บุคลากรและนักศึกษาอย่างทั่วถึง เหมาะสม เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 4.16$, $S.D. = 0.694$) รองลงมาคือ ระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาช่วยให้การปฏิบัติงานด้านกิจกรรมนักศึกษา มีความสะดวกขึ้น ($\bar{X} = 4.11$, $S.D. = 0.718$) และอันดับสุดท้าย คือ มหาวิทยาลัยมีความพร้อมที่ใช้ระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา โดยระบบมีความแม่นยำและมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.95$, $S.D. = 0.775$)

ตารางที่ 4-14 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) การแปลความและการจัดอันดับของ
ความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร)
ด้านประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ด้านประโยชน์ของ กิจกรรมเสริมหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น								
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	$S.D.$	แปลความ	อันดับ
1 กิจกรรมเสริมหลักสูตร ช่วยส่งเสริมการพัฒนา คุณภาพของนักศึกษาได้	113 (30.8)	188 (51.2)	57 (15.5)	9 (2.5)	-	4.10	.743	มาก	4
2 การจัดกิจกรรมเสริม - หลักสูตรทุกกิจกรรม มีประโยชน์ต่อนักศึกษา ผู้ร่วมกิจกรรม/โครงการ	122 (33.2)	191 (52.0)	53 (14.4)	1 (0.3)	-	4.18	.675	มาก	2
3 การเข้าร่วมกิจกรรม เสริมหลักสูตร ช่วย เสริมสร้างทักษะ ประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถต่างๆ ให้นักศึกษาเป็นบัณฑิต ที่มีคุณลักษณะ พึงประสงค์ได้	127 (34.6)	190 (51.8)	50 (13.6)	-	-	4.21	.663	มากที่สุด	1
4 สามารถนำใบรับรอง กิจกรรมเสริมหลักสูตร (ทรานสคริปต์กิจกรรม) เป็นหลักฐานประกอบ การสมัครงานได้	117 (31.9)	194 (52.9)	52 (14.2)	4 (1.1)	-	4.16	.694	มาก	3
5 กิจกรรมเสริมหลักสูตร สามารถสร้างทัศนคติที่ดี ต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	91 (24.8)	193 (52.6)	76 (20.7)	6 (1.6)	1 (0.3)	4.00	.739	มาก	5
ภาพรวม						4.13	.495	มาก	-

จากตารางที่ 4-14 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) การแปลความ และ
การจัดอันดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริม
หลักสูตร) พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, $S.D. = 0.495$) และเมื่อพิจารณารายข้อ
ได้ดังนี้

การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ช่วยเสริมสร้างทักษะ ประสบการณ์ ความรู้
ความสามารถต่างๆ ให้นักศึกษา เป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะพึงประสงค์ได้ เป็นอันดับ 1
($\bar{X} = 4.21$, $S.D. = 0.663$) รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรทุกกิจกรรม มีประโยชน์

ต่อนักศึกษาผู้ร่วมกิจกรรม/โครงการ ($\bar{X} = 4.18$, $S.D. = 0.675$) และอันดับสุดท้าย กิจกรรมเสริมหลักสูตรสามารถสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 4.00$, $S.D. = 0.739$)

ตารางที่ 4-15 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) การแปลความ และการจัดอันดับของความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของนักศึกษา

การใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม	$\bar{X}$	$S.D.$	ระดับความพึงพอใจ	อันดับ
1 ด้านโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร	4.13	.475	มาก	1
2 ด้านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา	4.03	.515	มาก	3
3 ด้านประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร	4.13	.495	มาก	2
รวม	4.10	.436	มาก	-

จากตารางที่ 4-15 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) การแปลความ และการจัดอันดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, $S.D. = 0.436$) โดยด้านโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 4.13$, $S.D. = 0.475$) รองลงมาคือ ด้านประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร ($\bar{X} = 4.13$, $S.D. = 0.495$) และอันดับสุดท้าย คือ ด้านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา ($\bar{X} = 4.03$, $S.D. = 0.515$)

ข้อมูลความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของบุคลากร

ตารางที่ 4-16 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) การแปลความ และการจัดอันดับของความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของบุคลากร ด้านโครงสร้าง

ด้านโครงสร้าง กิจกรรมเสริมหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น								
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	$S.D.$	แปลความ	อันดับ
1 มหาวิทยาลัยมีนโยบายการบริหารจัดการในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ชัดเจน	10 (37.0)	13 (48.1)	4 (14.8)	-	-	4.22	.698	มากที่สุด	1
2 โครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร สามารถครอบคลุมทุกกิจกรรมในมหาวิทยาลัย	9 (33.3)	12 (44.4)	6 (22.2)	-	-	4.11	.751	มาก	3

ตารางที่ 4-16 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) การแปลความ และการจัดอันดับ
ของความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของ
บุคลากร ด้านโครงสร้าง (ต่อ)

ด้านโครงสร้าง กิจกรรมเสริมหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น								
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	$S.D.$	แปลความ	อันดับ
3 โครงสร้างกิจกรรมเสริม - หลักสูตร ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่มกิจกรรม ที่นักศึกษา ต้องเข้าร่วมมีความเหมาะสม	6 (22.2)	14 (51.9)	7 (25.9)	-	-	3.96	.706	มาก	5
4 จำนวนกิจกรรมและจำนวน ชั่วโมงกิจกรรมที่ต้อง เข้าร่วมตลอดจนจบ การศึกษา ในแต่ละหลักสูตร ที่กำหนดไว้มีความ - เหมาะสมและเพียงพอ	7 (25.9)	13 (48.1)	7 (25.9)	-	-	4.00	.734	มาก	4
5 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีความสอดคล้องกับความ - ต้องการของนักศึกษาและ สภาพที่เป็นจริงของสังคม	8 (29.6)	14 (51.9)	5 (18.5)	-	-	4.11	.698	มาก	2
ภาพรวม						4.08	.649	มาก	-

จากตารางที่ 4-16 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) การแปลความ และ
การจัดอันดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริม
หลักสูตร) ในด้านโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$,
 $S.D. = 0.649$) และเมื่อพิจารณารายข้อ ได้ดังนี้

มหาวิทยาลัยมีนโยบายการบริหารจัดการในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ชัดเจน
เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 4.22$, $S.D. = 0.698$) รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีความ
สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาและสภาพที่เป็นจริงของสังคม ($\bar{X} = 4.11$, $S.D. =$
 0.698) และอันดับสุดท้าย คือ โครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่มกิจกรรมที่
นักศึกษาต้องเข้าร่วมมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.96$, $S.D. = 0.706$)

ตารางที่ 4-17 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) การแปลความ และการจัดอันดับ
ของความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร)
ของบุคลากร ด้านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา

ด้านระบบสารสนเทศ กิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น								
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	$S.D.$	แปลความ	อันดับ
1 มหาวิทยาลัยได้มีการชี้แจงและให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรแก่บุคลากรและนักศึกษาอย่างทั่วถึงเหมาะสม	8 (29.6)	13 (48.1)	6 (22.2)	-	-	4.07	.730	มาก	2
2 กระบวนการทำงานเกี่ยวกับทรานสคริปต์กิจกรรม มีบุคลากรรับผิดชอบในการติดต่อประสานงานการจัดกิจกรรมแต่ละประเภทอย่างเหมาะสม	7 (25.9)	10 (37.0)	9 (33.3)	1 (3.7)	-	3.85	.864	มาก	4
3 มีการประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมเสริม - หลักสูตรให้ทราบอย่างทั่วถึงก่อนการจัดกิจกรรม รวมถึงการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรมเสริม - หลักสูตรนักศึกษา มีเพียงพอ	7 (25.9)	13 (48.1)	7 (25.9)	-	-	4.00	.734	มาก	3
4 มหาวิทยาลัยมีความพร้อมที่ใช้ระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา โดยระบบมีความแม่นยำและมีประสิทธิภาพ	7 (25.9)	11 (40.7)	6 (22.2)	3 (11.1)	-	3.81	.962	มาก	5
5 ระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาช่วยให้การปฏิบัติงานด้านกิจกรรมนักศึกษา มีความสะดวกขึ้น	6 (22.2)	17 (63.0)	4 (14.8)	-	-	4.07	.616	มาก	1
ภาพรวม						3.96	.651	มาก	-

จากตารางที่ 4-17 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) การแปลความ และการจัดอันดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$, $S.D. = 0.651$) และเมื่อพิจารณารายข้อ ได้ดังนี้

ระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาช่วยให้การปฏิบัติงานด้านกิจกรรมนักศึกษา มีความสะดวกขึ้น เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 4.07$, $S.D. = 0.616$) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยได้มีการชี้แจงและให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร แก่บุคลากรและนักศึกษาอย่างทั่วถึง ($\bar{X} = 4.07$, $S.D. = 0.730$) และอันดับสุดท้าย คือ มหาวิทยาลัยมีความพร้อมที่ใช้ระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา โดยระบบมีความแม่นยำและมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.81$, $S.D. = 0.962$)

ตารางที่ 4-18 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) การแปลความ และการจัดอันดับของความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของบุคลากร ด้านประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ด้านประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น								
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	$S.D.$	แปลความ	อันดับ
1 กิจกรรมเสริมหลักสูตร ช่วยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาได้	12 (44.4)	11 (40.7)	4 (14.8)	-	-	4.30	.724	มากที่สุด	1
2 การจัดกิจกรรมเสริม - หลักสูตรทุกกิจกรรม มีประโยชน์ต่อนักศึกษา ผู้ร่วมกิจกรรม/โครงการ	8 (29.6)	13 (48.1)	6 (22.2)	-	-	4.07	.730	มาก	2
3 การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ช่วยเสริมสร้างทักษะประสบการณ์ ความรู้ความสามารถต่างๆ ให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะพึงประสงค์ได้	8 (29.6)	13 (48.1)	6 (22.2)	-	-	4.07	.730	มาก	2
4 สามารถนำไปรับรองกิจกรรมเสริมหลักสูตร (ทรานสคริปต์กิจกรรม) เป็นหลักฐานประกอบการสมัครงานได้	8 (29.6)	13 (48.1)	6 (22.2)	-	-	4.07	.730	มาก	2
5 กิจกรรมเสริมหลักสูตร สามารถสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	7 (25.9)	10 (37.0)	9 (33.3)	1 (3.7)	-	3.85	.864	มาก	5
ภาพรวม						4.07	.630	มาก	-

จากตารางที่ 4-18 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความ และการจัดอันดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.630) และเมื่อพิจารณารายข้อ ได้ดังนี้

กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาได้ เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.724) รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรทุกกิจกรรม มีประโยชน์ต่อนักศึกษาผู้ร่วมกิจกรรม/โครงการ, การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเสริมสร้างทักษะประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถต่างๆ ให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะพึงประสงค์ได้ และสามารถนำไปรับรองกิจกรรมเสริมหลักสูตร (ทรานสคริปต์กิจกรรม) เป็นหลักฐานประกอบการสมัครงานได้ เท่ากันที่ ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.730) และอันดับสุดท้าย กิจกรรมเสริมหลักสูตรสามารถสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.864)

ตารางที่ 4-19 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความ และการจัดอันดับของความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของบุคลากร

การใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	อันดับ
1 ด้านโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร	4.08	.649	มาก	1
2 ด้านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา	3.96	.651	มาก	3
3 ด้านประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร	4.07	.630	มาก	2
รวม	4.03	.613	มาก	-

จากตารางที่ 4-19 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความ และการจัดอันดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.613) โดยด้านโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.649) รองลงมาคือ ด้านประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.630) และอันดับสุดท้าย คือ ด้านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.651)

**ข้อมูลความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของ
นักศึกษาและบุคลากร**

ตารางที่ 4-20 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) การแปลความ และการจัดอันดับ
ของความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร)
ของนักศึกษาและบุคลากร ด้านโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ด้านโครงสร้าง กิจกรรมเสริมหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น								
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	$S.D.$	แปลความ	อันดับ
1 มหาวิทยาลัยมีนโยบาย การบริหารจัดการในการ จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่ชัดเจน	139 (35.3)	204 (51.8)	49 (12.4)	1 (0.3)	1 (0.3)	4.22	.682	มากที่สุด	1
2 โครงสร้างกิจกรรมเสริม - หลักสูตร สามารถ ครอบคลุมทุกกิจกรรม ในมหาวิทยาลัย	124 (31.5)	202 (51.3)	68 (17.3)	-	-	4.14	.684	มาก	2
3 โครงสร้างกิจกรรมเสริม - หลักสูตร ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่มกิจกรรม ที่นักศึกษา ต้องเข้าร่วมมีความเหมาะสม	108 (27.4)	219 (55.6)	63 (16.0)	4 (1.0)	-	4.09	.683	มาก	5
4 จำนวนกิจกรรมและ จำนวนชั่วโมงกิจกรรม ที่ต้องเข้าร่วมตลอดจน จบการศึกษา ในแต่ละ หลักสูตร ที่กำหนดไว้ มีความเหมาะสมและ เพียงพอ	129 (32.7)	190 (48.2)	66 (16.8)	8 (2.0)	1 (0.3)	4.11	.767	มาก	4
5 การจัดกิจกรรมเสริม - หลักสูตรมีความสอดคล้อง กับความต้องการของ นักศึกษาและสภาพที่ เป็นจริงของสังคม	116 (29.4)	211 (53.6)	60 (15.2)	7 (1.8)	-	4.11	.713	มาก	3
ภาพรวม						4.13	.488	มาก	-

จากตารางที่ 4-20 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) การแปลความ และ
การจัดอันดับความคิดเห็นของนักศึกษาและบุคลากรที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม
(กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ในด้านโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่า ในภาพรวมอยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, $S.D. = 0.488$) และเมื่อพิจารณารายข้อ ได้ดังนี้

มหาวิทยาลัยมีนโยบายการบริหารจัดการในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ชัดเจน เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 4.22$, $S.D. = 0.682$) รองลงมาคือ โครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตรสามารถครอบคลุมทุกกิจกรรมในมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.14$, $S.D. = 0.684$) และอันดับสุดท้าย คือ โครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่มกิจกรรม ที่นักศึกษาต้องเข้าร่วมมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.09$, $S.D. = 0.683$)

ตารางที่ 4-21 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) การแปลความ และการจัดอันดับ ของความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของนักศึกษาและบุคลากร ด้านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา

ด้านระบบสารสนเทศ กิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น								
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	$S.D.$	แปลความ	อันดับ
1 มหาวิทยาลัยได้มีการชี้แจงและให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรแก่บุคลากรและนักศึกษาอย่างทั่วถึงเหมาะสม	125 (31.7)	207 (52.5)	58 (14.7)	4 (1.0)	-	4.15	.696	มาก	1
2 กระบวนการทำงานเกี่ยวกับทรานสคริปต์กิจกรรม มีบุคลากรรับผิดชอบในการติดต่อประสานงานการจัดกิจกรรมแต่ละประเภทอย่างเหมาะสม	98 (24.9)	203 (51.5)	85 (21.6)	7 (1.8)	1 (0.3)	3.99	.748	มาก	3
3 มีการประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมเสริม - หลักสูตรให้ทราบอย่างทั่วถึงก่อนการจัดกิจกรรม รวมถึงการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรมเสริม - หลักสูตรนักศึกษา มีเพียงพอ	91 (23.1)	203 (51.5)	95 (24.1)	4 (1.0)	1 (0.3)	3.96	.732	มาก	4
4 มหาวิทยาลัยมีความพร้อมที่ใช้ระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา โดยระบบมีความแม่นยำและมีประสิทธิภาพ	94 (23.9)	199 (50.5)	84 (21.3)	17 (4.3)	-	3.94	.789	มาก	5

ตารางที่ 4-21 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความ และการจัดอันดับ
ของความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของ
นักศึกษาและบุคลากร ด้านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา (ต่อ)

ด้านระบบสารสนเทศ กิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น								
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	อันดับ
5 ระบบสารสนเทศกิจกรรม นักศึกษาช่วยให้ การปฏิบัติงานด้าน กิจกรรมนักศึกษา มีความสะดวกขึ้น	112 (28.4)	221 (56.1)	51 (12.9)	10 (2.5)	-	4.10	.711	มาก	2
ภาพรวม						4.02	.525	มาก	-

จากตารางที่ 4-21 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความ และการจัดอันดับความคิดเห็นของนักศึกษาและบุคลากรที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.525) และเมื่อพิจารณารายข้อ ได้ดังนี้

มหาวิทยาลัยได้มีการชี้แจงและให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรแก่บุคลากรและนักศึกษาอย่างทั่วถึง เหมาะสม เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.696) รองลงมาคือระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาช่วยให้การปฏิบัติงานด้านกิจกรรมนักศึกษามีความสะดวกขึ้น ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.717) และอันดับสุดท้าย คือ มหาวิทยาลัยมีความพร้อมที่ใช้ระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา โดยระบบมีความแม่นยำและมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.789)

ตารางที่ 4-22 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความ และการจัดอันดับ
ของความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร)
ของนักศึกษาและบุคลากร ด้านประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ด้านประโยชน์ของ กิจกรรมเสริมหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น								
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	อันดับ
1 กิจกรรมเสริมหลักสูตร ช่วยส่งเสริมการพัฒนา คุณภาพของนักศึกษาได้	125 (31.7)	199 (50.5)	61 (15.5)	9 (2.3)	-	4.12	.742	มาก	4
2 การจัดกิจกรรมเสริม - หลักสูตรทุกกิจกรรม มีประโยชน์ต่อนักศึกษา ผู้ร่วมกิจกรรม/โครงการ	130 (33.0)	204 (51.8)	59 (15.0)	1 (0.3)	-	4.18	.678	มาก	2

ตารางที่ 4-22 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความ และการจัดอันดับ
ของความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของ
นักศึกษาและบุคลากร ด้านประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร (ต่อ)

ด้านประโยชน์ของ กิจกรรมเสริมหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น								
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	อันดับ
3 การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ช่วยเสริมสร้างทักษะประสบการณ์ ความรู้ความสามารถต่างๆ ให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะพึงประสงค์ได้	135 (34.3)	203 (51.5)	56 (14.2)	-	-	4.20	.668	มาก	1
4 สามารถนำใบรับรองกิจกรรมเสริมหลักสูตร (ทรานสคริปต์กิจกรรม) เป็นหลักฐานประกอบการสมัครงานได้	125 (31.7)	207 (52.5)	58 (14.7)	4 (1.0)	-	4.15	.696	มาก	3
5 กิจกรรมเสริมหลักสูตรสามารถสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	98 (24.9)	203 (51.5)	85 (21.6)	7 (1.8)	1 (0.3)	3.99	.748	มาก	5
ภาพรวม						4.12	.504	มาก	-

จากตารางที่ 4-22 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความ และการจัดอันดับความคิดเห็นของนักศึกษาและบุคลากรที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.504) และเมื่อพิจารณารายข้อ ได้ดังนี้

การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ช่วยเสริมสร้างทักษะ ประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถต่างๆ ให้นักศึกษา เป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะพึงประสงค์ได้ เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.668) รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรทุกกิจกรรม มีประโยชน์ต่อนักศึกษาผู้ร่วมกิจกรรม/โครงการ ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.678) และอันดับสุดท้าย กิจกรรมเสริมหลักสูตรสามารถสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.748)

ตารางที่ 4-23 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความ และการจัดอันดับ
ของความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร)
ของนักศึกษาและบุคลากร

การใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ	อันดับ
1 ด้านโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร	4.13	.488	มาก	1
2 ด้านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา	4.02	.525	มาก	3
3 ด้านประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร	4.12	.504	มาก	2
รวม	4.09	.449	มาก	-

จากตารางที่ 4-23 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความ และการจัดอันดับความคิดเห็นของนักศึกษาและบุคลากรที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.449) โดยด้านโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.488) รองลงมาคือ ด้านประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.504) และอันดับสุดท้าย คือ ด้านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.525)

ตอนที่ 4 ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความพึงพอใจของ
การใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของนักศึกษา
และบุคลากร มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตาม
เพศ หลักสูตร สังกัดคณะ และสถานภาพ

สมมติฐานที่ 1

นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-24 เปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์
กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เพศ	จำนวน	($\bar{X}$)	(S.D.)	t	Sig.
ชาย	208	4.11	0.48	7.62	0.005*
หญิง	159	4.08	0.35		

* $p < .05$

จากตารางที่ 4-24 พบว่า นักศึกษาเพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.11$, $S.D. = 0.48$) และนักศึกษาเพศหญิงมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.08$, $S.D. = 0.35$) ตามลำดับ จากการทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่า ค่า Sig = 0.05 แสดงว่านักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2

นักศึกษาที่มีหลักสูตรต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-25 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) ของความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามหลักสูตร

หลักสูตร	($\bar{X}$)	($S.D.$)
หลักสูตร 4-5 ปี	1.18	0.43
หลักสูตรเทียบโอน 2-3 ปี ภาคปกติ		
หลักสูตรเทียบโอน 2-3 ปี ภาคสมทบ		

จากตารางที่ 4-25 พบว่าในภาพรวม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.18$, $S.D. = 0.43$)

ตารางที่ 4-26 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามหลักสูตร

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig.</i>
ระหว่างกลุ่ม	2	0.94	0.47	2.51	0.082
ภายในกลุ่ม	364	68.71	0.18		
รวม	366	69.66			

* $p < .05$

จากตารางที่ 4-26 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ค่า $Sig = 0.082$ แสดงว่า นักศึกษาที่มีหลักสูตรต่างกันมีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3

นักศึกษาที่มีสังกัดคณะต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-27 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) ของความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสังกัดคณะ

สังกัดคณะ	($\bar{X}$)	($S.D.$)
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	4.35	2.03
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์		
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน		
บริหารธุรกิจ		
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
วิศวกรรมศาสตร์		
ศิลปศาสตร์		
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ		
อุตสาหกรรมสิ่งทอและการออกแบบแฟชั่น		

จากตารางที่ 4-27 พบว่าในภาพรวม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.35$, $S.D. = 2.03$)

ตารางที่ 4-28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสังกัดคณะ

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig.</i>
ระหว่างกลุ่ม	8	4.06	0.50	2.77	0.005*
ภายในกลุ่ม	358	65.59	0.18		
รวม	366	69.66			

* $p < .05$

ตารางที่ 4-29 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสังกัดกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสังกัดคณะ

คณะ	— (X)	ครุศาสตร์ อุตสาหกรรม	เทคโนโลยี คหกรรม- ศาสตร์	เทคโนโลยี สื่อสาร มวลชน	บริหาร ธุรกิจ	วิทยา- ศาสตร์ และ เทคโนโลยี	วิศวกรรม- ศาสตร์	ศิลป- ศาสตร์	สถาปัตย- กรรม ศาสตร์ และการ ออกแบบ	อุตสาหกรรม สิ่งทอ และ ออกแบบ แฟชั่น
ครุศาสตร์ อุตสาหกรรม	4.35	-	-0.239	-0.196	-0.275	-0.338	-0.291	-0.307	0.112*	-0.225
เทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์			-	0.043*	-0.035	-0.098	-0.051	-0.068	0.352	0.014
เทคโนโลยี สื่อสารมวลชน				-	-0.079	-0.141	-0.095	-0.111	0.309	-0.028
บริหารธุรกิจ					-	-0.062	-0.016*	-0.032	0.388	0.050
วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี						-	0.046	0.030	0.450	0.113
วิศวกรรมศาสตร์							-	-0.016	0.404	0.066
ศิลปศาสตร์								-	0.420	0.082
สถาปัตยกรรม- ศาสตร์และการ ออกแบบ									-	0.337
อุตสาหกรรม สิ่งทอและ ออกแบบ										-

จากตารางที่ 4-29 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ เชฟเฟ (Scheffe) พบว่า นักศึกษาที่มีสังกัดคณะต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่

1. นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มากกว่า นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
2. นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มากกว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
3. นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร น้อยกว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์

สมมติฐานที่ 4

บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-30 เปรียบเทียบความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เพศ	จำนวน	($\bar{X}$)	(S.D.)	t	Sig.
ชาย	13	4.05	0.72	1.61	0.216
หญิง	14	4.02	0.52		

* $p < .05$

จากตารางที่ 4-30 พบว่า บุคลากรเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.52) และบุคลากรเพศชายมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.72) ตามลำดับ จากการทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่า ค่า Sig = 0.216 แสดงว่าบุคลากรที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5

บุคลากรที่มีสังกัดคณะต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-31 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสังกัดคณะ

สังกัดคณะ	($\bar{X}$)	(S.D.)
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	5.00	2.63
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์		
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน		
บริหารธุรกิจ		
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
วิศวกรรมศาสตร์		
ศิลปศาสตร์		
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ		
อุตสาหกรรมสิ่งทอและการออกแบบแฟชั่น		

จากตารางที่ 4-31 พบว่าในภาพรวม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 2.63)

จากตารางที่ 4-33 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ เชฟเฟ่ (Scheffe') พบว่า บุคลากรที่มีสังกัดคณะต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่

1. บุคลากรคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร น้อยกว่าบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์
2. บุคลากรคณะบริหารธุรกิจ มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มากกว่า บุคลากรคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
3. บุคลากรคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร น้อยกว่า บุคลากรคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

สมมติฐานที่ 6

สถานภาพต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-34 เปรียบเทียบความพึงพอใจของสถานภาพที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์ - กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สถานภาพ	จำนวน	($\bar{X}$)	(S.D.)	t	Sig.
นักศึกษา	367	4.10	0.43	7.59	0.006*
บุคลากร	27	4.03	0.61		

* $p < .05$

จากตารางที่ 4-34 พบว่า สถานภาพนักศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.43) และสถานภาพบุคลากรมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.61) ตามลำดับ จากการทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่า ค่า Sig = 0.006 แสดงว่าสถานภาพต่างกันมีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-35 สรุปการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์ - กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
2 นักศึกษาที่มีหลักสูตรต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
3 นักศึกษาที่มีสังกัดคณะต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
4 บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์ - กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
5 บุคลากรที่มีสังกัดคณะต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
6 สถานภาพต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์ - กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน

จากตารางที่ 4-35 ผลสรุปการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักศึกษาที่มีหลักสูตรและบุคลากรที่มีเพศ ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกัน และนักศึกษาที่มีเพศ สังกัดคณะ บุคลากรที่มีสังกัดคณะ สถานภาพ ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

จากผลการรวบรวมและสรุปความคิดเห็นจากข้อคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended) นักศึกษาและบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพในการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4-36 ข้อเสนอแนะ จากข้อคำถามปลายเปิดของนักศึกษาและบุคลากรที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ด้าน	ข้อเสนอแนะ	จำนวน
โครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร	- ควรลดชั่วโมงกิจกรรมลงให้เหลือ 100 ชั่วโมง (4 ปี) และจำนวนกิจกรรมในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้กระทบต่อการเรียน	10
	- โครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีความซับซ้อน จำนวนการเก็บชั่วโมงมีมากเกินไป	6
	- จำนวนกิจกรรมที่รองรับนักศึกษามีไม่เพียงพอและไม่หลากหลาย	5
ระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา	- ควรมีการประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับระบบทรานสคริปต์กิจกรรม ให้มากกว่านี้	12
	- ควรมีการเพิ่มจำนวนเครื่องมือในการบันทึกชั่วโมงกิจกรรม ตลอดจนให้ระบบมีความเที่ยงตรงในการบันทึกข้อมูล	15

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “สำรวจการรับรู้และความพึงพอใจของการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรมของนักศึกษาและบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ ความพึงพอใจของการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของนักศึกษาและบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) และเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2557 จำนวน 367 คน และบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษา ทั้ง 9 คณะ จำนวน 27 คน ในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร รวมจำนวน 394 คน จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการประเมินผลหาค่าทางสถิติต่อไป

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 56.7 เป็นนักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตร 4 – 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 84.2 ส่วนใหญ่สังกัดคณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 38.4 สำหรับบุคลากรใช้ตัวอย่างแบบเจาะจง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 51.9 และสังกัดคณะคิดเป็นร้อยละ 11.1 ในภาพรวมของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 56.1 มีสถานภาพเป็นนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 93.1 และสังกัดคณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 36.5

2. ข้อมูลความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 52.71 โดยหัวข้อที่ตอบถูกมากที่สุด คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 – 5 ปี จะต้องเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่ากี่กิจกรรม และมีชั่วโมงกิจกรรมรวมไม่น้อยกว่ากี่ชั่วโมง มีผู้ตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 67.6 สำหรับบุคลากรส่วนใหญ่ตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 64.08 โดยหัวข้อที่ตอบถูกมากที่สุด คือ นักศึกษาสามารถเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้จากที่ใดบ้าง มีผู้ตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 96.3 และในภาพรวมของนักศึกษาและบุคลากรส่วนใหญ่ตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 53.48 โดยหัวข้อที่ตอบถูกมากที่สุด คือ นักศึกษาสามารถเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้จากที่ใดบ้าง มีผู้ตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 69.3

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตรอยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.13 รองลงมาคือ ด้านประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีค่าเฉลี่ย 4.13 และด้านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.03 อยู่ในลำดับสุดท้าย สำหรับความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตรอยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.08 รองลงมาคือ ด้านประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 4.07 และด้านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.96 อยู่ในลำดับสุดท้าย และในภาพรวมของนักศึกษาและบุคลากร มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร อยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.13 ส่วนรองลงมาคือ ด้านประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 4.12 และด้านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.02 อยู่ในลำดับสุดท้าย

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน

4.2 นักศึกษาที่มีหลักสูตรต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกัน

4.3 นักศึกษาที่มีสังกัดคณะต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน

4.4 บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกัน

4.5 บุคลากรที่มีสังกัดคณะต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์ – กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน

4.6 สถานภาพต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษา เรื่อง สำนวนการรับรู้และความพึงพอใจของการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรมของนักศึกษาและบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า นักศึกษาและบุคลากรมากกว่าครึ่งมีการรับรู้ถึงการนำระบบทรานสคริปต์กิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เนื่องจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีการให้ข้อมูลกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 และบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษา ทั้ง 9 คณะ รับรู้ รับทราบถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยสร้างขึ้นสอดคล้องกับเนื้อหาคุณมีกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ความพึงพอใจของการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรมของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาและบุคลากรมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มีโครงสร้างที่ชัดเจน มีจำนวนกิจกรรม และจำนวนชั่วโมงกิจกรรมที่นักศึกษาต้องเข้าร่วม แยกตามหลักสูตรการศึกษาในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษามีประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตพึงประสงค์ ให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีความเพียบพร้อมทั้งความรู้ ทักษะทางอาชีพ และทักษะทางสังคม สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาความเข้มแข็งในการจัดการศึกษาให้บัณฑิตมีคุณภาพตามมาตรฐานพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เป้าประสงค์ที่ 2 การผลิตบัณฑิตให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีทักษะในการดำรงชีวิตที่ดี กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพนักศึกษาที่สะท้อนอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของผออบ ทองคำ (2556) ที่ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยชุมชนแพร่ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาจังหวัดศึกษา โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยชุมชนแพร่ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 2 และ 3 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 110 คน ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยชุมชนแพร่ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาจังหวัดศึกษาอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ความพึงพอใจด้านโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุดถึงมาก เนื่องจากกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีโครงสร้างที่ชัดเจน มีการแบ่งกลุ่มประเภทของกิจกรรมที่ต้องเข้าร่วม รวมทั้งแบ่งสัดส่วนการเข้าร่วมกิจกรรมของแต่ละหลักสูตรการศึกษา

ความพึงพอใจด้านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และรายข้ออยู่ในระดับมาก เนื่องจากมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการจัดทำระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาขึ้นมารองรับการทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร (ทรานสคริปต์กิจกรรม) และมีการประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลการเข้าร่วมกิจกรรมผ่านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา ตลอดจน

การเก็บข้อมูลการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาผ่านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา ซึ่งช่วยให้การทำกิจกรรมของนักศึกษาเป็นระบบมากขึ้น และการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจการนักศึกษามีความสะดวกรวดเร็วขึ้น

ความพึงพอใจด้านประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และรายข้ออยู่ในระดับมาก เนื่องจากกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นการสร้างความตระหนัก ความใส่ใจให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมระหว่างการศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย ซึ่งการทำกิจกรรมช่วยเสริมสร้างทักษะ ประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถต่าง ๆ เพิ่มเติมให้แก่ศึกษา นอกเหนือจากการเรียนการสอนทางวิชาการ และการเข้าร่วมกิจกรรมจะส่งผลดีต่อศึกษา ภายหลังสำเร็จการศึกษา นักศึกษาจะได้รับใบรับรองกิจกรรมเสริมหลักสูตร (ทรานสคริปต์กิจกรรม) ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการสมัครงานเป็นหลักฐานควบคู่กับทรานสคริปต์การศึกษาได้ ตลอดจนช่วยให้การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษามีความเป็นระบบมากขึ้น มีฐานข้อมูลการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละปี ซึ่งสามารถนำไปวิเคราะห์ผลเพื่อปรับปรุงการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาในอนาคตต่อไปได้

ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรมของนักศึกษา และบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตาม เพศ หลักสูตร สังกัดคณะ และสถานภาพ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน และสังกัดคณะต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน และนักศึกษาที่มีหลักสูตรต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกัน สำหรับบุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกัน ส่วนบุคลากรที่มีสังกัดคณะต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน นอกจากนั้น นักศึกษาและบุคลากร ซึ่งมีสถานภาพต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาและบุคลากรมีการรับรู้ถึงการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรมมากกว่าครึ่ง และมีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณารายด้านและข้อเสนอแนะแล้ว ด้านโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร ยังมีความต้องการที่จะปรับลดจำนวนชั่วโมงกิจกรรม จำนวนกิจกรรมเสริมหลักสูตรในแต่ละหลักสูตรการศึกษาที่ต้องเข้าร่วมให้มีสัดส่วนที่เหมาะสม ไม่กระทบต่อการเรียนด้านวิชาการ

อีกทั้งกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยและคณะดำเนินการในปัจจุบันไม่สามารถรองรับนักศึกษาได้เพียงพอ และกิจกรรมไม่มีความหลากหลาย และด้านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาที่ควร จะเพิ่มการประชาสัมพันธ์ที่มีอยู่ให้มากขึ้น ควรมีจำนวนเครื่องมือในการบันทึกจำนวนกิจกรรม ให้เพียงพอ ตลอดจนระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาให้มีความเสถียร มีความแม่นยำ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร) ของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีการพัฒนาด้านคุณภาพและประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้มีประสิทธิผลที่ดีแล้วนั้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรกำหนดนโยบายด้านกิจกรรมนักศึกษาให้ชัดเจนเพื่อให้ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาได้ตระหนักความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา
2. ควรมีการจัดทำแผนพัฒนางานกิจการนักศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการ ปฏิบัติงานด้านกิจการนักศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้
3. ควรมีการปรับปรุงโครงสร้าง จำนวนชั่วโมงกิจกรรมให้มีความเหมาะสม และเป็นไป ได้ในเชิงปฏิบัติการ และจำนวนกิจกรรมที่สามารถรองรับจำนวนนักศึกษาในแต่ละชั้นปี

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ควรเพิ่มเครื่องมือการบันทึกชั่วโมงกิจกรรม และเครื่องมือรองรับระบบทรานสคริปต์ กิจกรรม
2. ควรมีการสำรวจความต้องการของนักศึกษาในการจัดกิจกรรมแต่ละประเภท ซึ่งจะก่อให้เกิดแรงจูงใจและทัศนคติที่ดีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
3. ควรมีการเพิ่มการประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมให้หลากหลายช่องทาง

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริม หลักสูตร) ในประเด็นอื่นๆ เพิ่มเติม เพื่อปรับปรุง พัฒนาระบบทรานสคริปต์กิจกรรมให้มี ประสิทธิภาพและครอบคลุมของนักศึกษา
2. ควรมีการบูรณาการระหว่างงานวิชาการและงานกิจการนักศึกษา เพื่อให้เกิดการ เรียนรู้ควบคู่กิจกรรม

บรรณานุกรม

- กองนโยบายและแผน. (2555). แผนพัฒนาการอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (2555 - 2559) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- กองพัฒนานักศึกษา. (2557). กิจกรรมเสริมหลักสูตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- กาญจนา สหัทธกัน. (2545). การประเมินและดัชนีชี้บ่งระดับความพึงพอใจของนักศึกษา ด้านกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาที่มีต่อการรับรองระบบคุณภาพตามมาตรฐาน ISO 9002 : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จ. กรุงเทพมหานคร.
- จตุพร นาคิด. (2548). ความเป็นผู้นำ ความเป็นผู้คิดก้าวหน้า และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ชวลิต เหล่ารุ่งกาญจน์. (2538). ความพึงพอใจของลูกค้าต่อการให้บริการของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ศึกษาเฉพาะกรณีสาขาท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี. ภาคนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะพัฒนาศักดิ์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ณัฐกร อินทุยศ. (2556). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- น้ำทิพย์ บุญเดิม. (2552). การรับรู้และความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จ. กรุงเทพมหานคร.
- ผะอบ ทองคำ. (2556). ความพึงพอใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยชุมชนแพร่ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาจังหวัดศึกษา. เชียงใหม่.
- มนตรี เจียบแหลม. (2536). ความพึงพอใจในการะหน้าที่และงานของเกษตรอำเภอในจังหวัดภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร.
- ลิชนะ พงศาปาน. 2550. การพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรคริสตจริยธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 โรงเรียนศรีธรรมราชศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช. มหาวิทยาลัยทักษิณ
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2546). การบริหารการตลาดยุคใหม่ ฉบับปรับปรุงปี 46. หน้า 365. กรุงเทพฯ : วิสิทธ์พัฒนา.
- สมศักดิ์ คงเที่ยง และอัญชลี โพธิ์ทอง. (2542). การบริหารบุคลากรและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. หน้า 278-279. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- สุดี ศิริวงศ์พากร. (2554). การศึกษาความสัมพันธ์เกี่ยวกับการรับรู้ทัศนคติ กับการเข้าร่วมกิจกรรมตามนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3D) ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. กรุงเทพมหานคร.

- สุภาลักษณ์ ชัยอนันต์. (2540). ความพึงพอใจต่อการมารับบริการแผนกผู้ป่วยนอกของ
โรงพยาบาลเปาโล เมโมเรียล สมุทรปราการ พหลโยธิน โชคชัย 4
- สุวิมล บุญจันทร์. (2547). ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกิจกรรม
เสริมหลักสูตรของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น. มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- อุทัยพรรณ สุดใจ. (2544). ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อการให้บริการขององค์การ
โทรศัพท์แห่งประเทศไทย จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสังคมวิทยาประยุกต์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Gillmer, B. Van Haller. 1975. *Applied Psychology : Adjustment in Living and Work*.
(2nd ed.) New York : McGraw-Hill.
- John D. Millet. 1954. *Management in the Public Service* . New York : McGRAW-HILL
BOOKCOMPANY, INC.
- Maslow, Abraham Harold. 1970. *Motivation and Personality*. (2nd ed.) New York:
Harper & Row.
- McClelland, D.C. 1961. *The Achieving Society*. New York : Van Nostrand.
- Perception. <http://www.novabizz.com/NovaAce/Behavior/Perception.htm>. 2 เมษายน
2558
- Price,J., AND Mueller,C. 1986. *Absenteeism and turnover of hospital employee*.
Greenwich; CT : LAI Press.
- Yamane, Taro. 1973. *Statistics : An introductory analysis*. New York : Harper & Row.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง สำรวจการรับรู้และความพึงพอใจของการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรมของนักศึกษาและบุคลากร
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ขอความอนุเคราะห์ท่านในการตอบแบบสอบถามการวิจัยนี้ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพ
การศึกษา ซึ่งการตอบแบบสอบถามนี้จะไม่ส่งผลใดๆ ต่อผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น

แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร)

ตอนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

☐ 1.ชาย

☐ 2.หญิง

2. สถานภาพ (ถ้าตอบ ข้อ 2. โปรดข้ามไปทำข้อที่ 4.)

☐ 1.นักศึกษา

☐ 2.บุคลากร

3. ท่านศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรใด

☐ 1.หลักสูตร 4 – 5 ปี

☐ 2.หลักสูตรเทียบโอน 2 – 3 ปี ภาคปกติ

☐ 3.หลักสูตรเทียบโอน 2 – 3 ปี ภาคสมทบ หรือนอกศูนย์ที่ตั้ง

4. ท่านสังกัดอยู่คณะใด

☐ 1.คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

☐ 2.คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

☐ 3.คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

☐ 4.คณะบริหารธุรกิจ

☐ 5.คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

☐ 6.คณะวิศวกรรมศาสตร์

☐ 7.คณะศิลปศาสตร์

☐ 8.คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

☐ 9.คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

ส่วนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร)

1. ข้อใด ไม่ใช่ ความหมายของกิจกรรมเสริมหลักสูตร

- ☐ 1. กิจกรรมนอกเหนือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน เพื่อเสริมสร้างทักษะ ประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถผ่านกิจกรรมต่างๆ
- ☐ 2. กิจกรรมต่างๆ โดยเป็นกิจกรรมที่ครอบคลุมการพัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ และนักศึกษาที่จะต้องเข้าร่วมกิจกรรมจะต้องเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เท่านั้น
- ☐ 3. กิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และเสริมสร้างความเป็นคนเก่ง คนดีแก่นักศึกษา
- ☐ 4. กิจกรรมต่างๆ ที่ครอบคลุมการพัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ การบำเพ็ญประโยชน์ การรักษาสีงามแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนกีฬาและนันทนาการ

2. นักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 - 5 ปี จะต้องเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่ากี่กิจกรรม และมีชั่วโมงกิจกรรมรวมไม่น้อยกว่ากี่ชั่วโมง

- ☐ 1. 60 กิจกรรม ชั่วโมงกิจกรรมไม่น้อยกว่า 200 ชั่วโมง
- ☐ 2. 65 กิจกรรม ชั่วโมงกิจกรรมไม่น้อยกว่า 220 ชั่วโมง
☐ 3. 65 กิจกรรม ชั่วโมงกิจกรรมไม่น้อยกว่า 200 ชั่วโมง- ☐ 4. 60 กิจกรรม ชั่วโมงกิจกรรมไม่น้อยกว่า 220 ชั่วโมง

3. โครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร ประกอบด้วยอะไรบ้าง

- ☐ 1. กิจกรรมมหาวิทยาลัย / กิจกรรมพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ / กิจกรรมเลือกเสรี
- ☐ 2. กิจกรรมพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์/กิจกรรมเลือกเสรี/กิจกรรมของคณะ
- ☐ 3. กิจกรรมมหาวิทยาลัย/กิจกรรมเลือกเสรี/กิจกรรมของคณะ
- ☐ 4. กิจกรรมพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์/กิจกรรมกีฬาและนันทนาการ/กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

4. กิจกรรมพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตร 4 - 5 ปี จะต้องเข้าร่วมกิจกรรมจำนวนไม่น้อยกว่ากี่กิจกรรม และจำนวนชั่วโมงกิจกรรมไม่น้อยกว่ากี่ชั่วโมง

- ☐ 1. 25 กิจกรรม ชั่วโมงกิจกรรมไม่น้อยกว่า 100 ชั่วโมง
- ☐ 2. 30 กิจกรรม ชั่วโมงกิจกรรมไม่น้อยกว่า 100 ชั่วโมง
- ☐ 3. 35 กิจกรรม ชั่วโมงกิจกรรมไม่น้อยกว่า 110 ชั่วโมง
- ☐ 4. 40 กิจกรรม ชั่วโมงกิจกรรมไม่น้อยกว่า 110 ชั่วโมง

5. ข้อใดคือการไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร

- ☐ 1. อนุชาเข้าร่วมโครงการอาสา “ห้องสมุดเพื่อน้อง” ที่จังหวัดเชียงราย
- ☐ 2. อนุชิตเข้าร่วมฝึกงานกับบริษัท AFC ที่ร่วมสหกิจอยู่
- ☐ 3. อนุรักษ์เข้าร่วมโครงการเพชรราชมงคลพระนคร รุ่นที่ 11 ที่ กองพัฒนานักศึกษาจัดขึ้น
- ☐ 4. อนุศิษฐ์เข้าร่วมโครงการปลูกป่าชายเลน ที่กองศิลปวัฒนธรรมจัดขึ้น

6. นักศึกษาสามารถเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรจากที่ใดบ้าง

- ☐ 1. กองพัฒนานักศึกษา/คณะที่สังกัด
- ☐ 2. หน่วยงานภายนอก/สถานศึกษา, สโมสรนักศึกษา
- ☐ 3. กองพัฒนานักศึกษา/หน่วยงานอื่นๆ ภายในมหาวิทยาลัย
- ☐ 4. ถูกทุกข้อ

7. กิจกรรม/โครงการ 1 โครงการ สามารถเทียบค่าประสบการณ์กิจกรรมได้ที่ด้าน

- ☐ 1. 1 ด้าน
- ☐ 2. 2 ด้าน
- ☐ 3. 3 ด้าน
- ☐ 4. 4 ด้าน

8. นักศึกษาสามารถติดตามข้อมูลกิจกรรม/โครงการ ฯลฯ สามารถค้นหาได้จากเว็บไซต์ใด

- ☐ 1. <http://active.rmutp.ac.th>
- ☐ 2. <http://std.rmutp.ac.th>
- ☐ 3. <http://activity.rmutp.ac.th>
- ☐ 4. <http://jobrmutp.ac.th>

9. นักศึกษาสามารถขอใบรับรองกิจกรรมเสริมหลักสูตร ได้จากที่ใด

- ☐ 1. สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
- ☐ 2. สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
- ☐ 3. ฝ่ายกิจการนักศึกษาของคณะ
- ☐ 4. กองพัฒนานักศึกษา

10. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ของทรานสคริปต์กิจกรรม (ใบรับรองกิจกรรมเสริมหลักสูตร)

- ☐ 1. ภาววิ้นำใบรับรองกิจกรรมเสริมหลักสูตรไปใช้เป็นหลักฐานประกอบการคัดเลือกรางวัลนักศึกษาดีเด่น
- ☐ 2. ฟิรวิณ้นำใบรับรองกิจกรรมเสริมหลักสูตรไปใช้เป็นหลักฐานประกอบการสมัครงาน
- ☐ 3. ภาววิณนำใบรับรองกิจกรรมเสริมหลักสูตรไปใส่กรอบประดับบ้าน
- ☐ 4. ฟิรพัชรนำใบรับรองกิจกรรมเสริมหลักสูตรไปใช้เป็นหลักฐานขอรับทุนศึกษาต่อต่างประเทศในระดับปริญญาโท

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นต่อการใช้ระบบทรานสคริปต์กิจกรรม (กิจกรรมเสริมหลักสูตร)

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร						
1.	มหาวิทยาลัยมีนโยบายการบริหารจัดการในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ชัดเจน					
2.	โครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตรสามารถครอบคลุมทุกกิจกรรมในมหาวิทยาลัย					
3.	โครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่มกิจกรรม ที่นักศึกษาต้องเข้าร่วม มีความเหมาะสม					
4.	จำนวนกิจกรรมและจำนวนชั่วโมงกิจกรรมที่ต้องเข้าร่วมตลอดจนจบการศึกษาในแต่ละหลักสูตร ที่กำหนดไว้มีความเหมาะสมและเพียงพอ					
5.	การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาและสภาพที่เป็นจริงของสังคม					
ด้านระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา						
6.	มหาวิทยาลัยได้มีการชี้แจงและให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรแก่บุคลากรและนักศึกษาอย่างทั่วถึง เหมาะสม					
7.	กระบวนการทำงานเกี่ยวกับทรานสคริปต์กิจกรรมมีบุคลากรรับผิดชอบในการติดต่อประสานงานการจัดกิจกรรมแต่ละประเภทอย่างเหมาะสม					
8.	มีการประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้ทราบอย่างทั่วถึงก่อนการจัดกิจกรรม รวมถึงการเข้าถึงข้อมูล ข่าวสารประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรนักศึกษามีเพียงพอ					
9.	มหาวิทยาลัยมีความพร้อมที่ใช้ระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา โดยระบบมีความแม่นยำและมีประสิทธิภาพ					
10.	ระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา ช่วยให้การปฏิบัติงานด้านกิจกรรมนักศึกษา มีความสะดวกขึ้น					

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร						
11.	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาได้					
12.	การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรทุกกิจกรรมมีประโยชน์ต่อนักศึกษาผู้ร่วมกิจกรรม/โครงการ					
13.	การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเสริมสร้างทักษะ ประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถต่างๆ ให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะพึงประสงค์ได้					
14.	สามารถนำไปรับรองกิจกรรมเสริมหลักสูตร (ทรานสคริปต์กิจกรรม) เป็นหลักฐานประกอบการสมัครงานได้					
15.	กิจกรรมเสริมหลักสูตรสามารถสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม					

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

4.1 ปัญหา – อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติคณะผู้วิจัย

1. หัวหน้าโครงการวิจัย นางสาวมนสิการ ชัยวิบูลย์ผล
Miss Manasikarn Chaivibulphol

ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิชาการศึกษา ปฏิบัติการ

หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก

กองพัฒนานักศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
399 ถนนสามเสน แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทร: 02 - 6653777 ต่อ 6509 โทรสาร: 02 - 6653777 ต่อ 6507
E-mail : Manasikarn.c@rmutp.ac.th

ประวัติการศึกษา

- รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (ร.ม.)
- สังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต (สส.บ.)
- ม.6 (ศิลปภาษาญี่ปุ่น)

ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ปัจจัยที่ส่งเสริมให้การจัดสวัสดิการประสบความสำเร็จ
กรณีศึกษา : ชุมชนซอยพัฒนา เขตบางซื่อ (ปี 2552)
ผู้ร่วมวิจัย : ความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนครกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคม
อาเซียน (ปี 2557)

2. ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย นางสาวทศวรรณ อุ้ยยัง
Miss Tassawan Uo-yong

ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิชาการศึกษา ปฏิบัติการ

หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก

กองพัฒนานักศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
399 ถนนสามเสน แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทร: 02 - 6653777 ต่อ 6053 โทรสาร: 02 - 6653777 ต่อ 6051
E-mail : Tassawan.u@rmutp.ac.th

ประวัติการศึกษา

- รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ร.ม.)
- บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.)

ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ความพึงพอใจต่อการให้บริการงานสวัสดิการและการ
บริการนักศึกษา กรณีศึกษา : นักศึกษามหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (2554)
ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการให้บริการงาน
พยาบาลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
(2557)
